



ת"פ 8498/04/20 - מדינת ישראל נגד סמיר בכרי, מוחמד חילף, מהראן מוחסן

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 8498-04-20 מדינת ישראל נ' בכרי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 117102/2020

בפני סגנית הנשיא, כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים
1. סמיר בכרי
2. מוחמד חילף
3. מהראן מוחסן

נימוקי הכרעת הדין

פתח דבר,

הנאשמים 1 ו-3 זוכו, מחמת הספק, מביצוע העבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

הנני מרשיעה את הנאשם 2 בביצוע עבירה של החזקת תחמושת ואביזרים בהתאם לסעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ומזכה את הנאשם 2, מחמת הספק, מביצוע עבירת קשירת קשר לעוון.

כתב האישום:

1. הנאשמים הואשמו בביצוע עבירה של **החזקת חלק של נשק או תחמושת בצוותא**, בהתאם לסעיף 144(א) סיפא + סעיף 29(א) לחוק העונשין ובביצוע עבירה של **קשירת קשר לעוון** בהתאם לסעיף 499(א)(2) לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום, במועד שאינו ידוע למאשימה, קשרו הנאשמים קשר להחזיק תחמושת וחלקי נשק בכמות מסחרית על מנת להשתמש בהם ו/או לסחור בהם, ולצורך כך השתמשו הנאשמים במערה הממוקמת בגוש 10365 חלקה 26 (להלן: "**המערה**"), אשר סמוכה לצימר שבבעלות סאלח ומוסטפא טבאש (להלן: "**הצימר**").

בתאריך 18.3.2020 סמוך לשעה 3:00 בוצע חיפוש על פי צו, בצימר של סאלח ומוסטפא טבאש ובסביבתו. באותן



נסיבות, נמצאו במקומות שונים במערה, קבורים באדמה, המוצגים הבאים:

- א. **תיק צד גדול בצבע חום**, שהיה קבור מתחת לאבנים, ובו 3 ברזלים בצורת אקדח, מתפסים לנשק ארוך, 3 יחידות אחיזה, מחסנית וכדורי תחמושת שונים.
- ב. **תיק כחול-שחור** גדול שהיה קבור באדמה, ובו 8 מחסניות שחורות קטנות, מחסנית גדולה בצבע אפור, קופסא שקופה אשר הכילה מספר קופסאות קטנות שהכילו סך הכל 550 כדורים בקוטר 0.22 ושקית שחורה גדולה אשר הכילה תפזורת של 102 כדורים בקוטר 0.22, 185 כדורים בקוטר 9 מ"מ, 70 כדורים בקוטר 5.56 וכן כדור רובה ציד.
- ג. מאחורי ערימת אבנים במערה נמצאה **קופסת ברזל** אשר הכילה כ-1,000 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ.
- ד. **תיק שחור של חברת "ריבוק"** ובו מחולקים לשקיות קטנות 76 כדורים לרובה ציד, 35 כדורים בקוטר 9 מ"מ, 26 כדורים בקוטר 0.22 ו-3 כדורים בקוטר 0.45 מ"מ.
- ה. מתחת למזרון שהיה במערה, קבור באדמה, נמצא **שק ניילון לבן** ובו 34 כדורים בקוטר 0.5 מ"מ.
- ו. **3 קופסאות מתכת** שהכילו כדורים בקוטר 7.62 מ"מ בכמות של כ-450 כדורים לכל קופסה.
- ז. **4 קופסאות מתכת** אשר הכילו כדורים בקוטר 7.62 מ"מ בכמות של כ-230 בכל קופסה.
- ח. מאחורי ערימת אבנים במערה נמצא **ארגז מעץ** שהכיל 7 קופסאות כדורים בקוטר 9 מ"מ.

סיכומי הצדדים:

2. **המאשימה**, בסיכומיה בכתב, עתרה להרשעת הנאשמים בכל המיוחס להם בכתב האישום.
- הוסבר כי אין מחלוקת בדבר תפיסת המוצגים במערה, אין מחלוקת כי מדובר ב"נשק" ואין מחלוקת ביחס לממצאים הפורנזיים. המחלוקת נוגעת לקשר של הנאשמים למוצגים.
- המאשימה הפנתה לחוות דעת מז"פ (ת/91) לפיהן נמצאה טביעת אצבע של נאשם 1 על פיית בקבוק ספריי שנתפס לצד הנשק; נתפסה כפפת לטקס עם DNA של נאשם 3 (ת/71, ת/72, ת/14, ת/33, ת/35); בארגז עץ במערה (ת/16) נתפסה תחמושת עטופה בניילון נצמד ועל הניילון הנצמד שתי ט"א של הנאשם 2 (ת/92). עוד הפנתה למחקרי תקשורת המצביעים על קשר בין הנאשמים.
- בחיפוש מיום 18.3.20 שעה 3:00 נתפסו בצימר הנאשם 2 ואנשים נוספים, לפי דו"חות הפעולה ת/12, ת/14 -



ת/19, ת/21, ת/23, ת/59, ת/77, ת/88, ת/89 ותמונות ודיסקים ת/11, ת/27, ת/28, ת/45 בוצע חיפוש מקיף במקום וגם במערה הסמוכה לצימר. מדו"ח הפעולה ת/15 ו-ת/21 נראה כי מדובר במערה קטנה, התחמושת והקופסאות היו צמודות זו לזו ומוסלקות מתחת לאבנים או מזרון או קבורות באדמה, כך שברור שמדובר בהסתרה מכוונת של התחמושת וכשמדובר בהרבה תיקים וקופסאות תחמושת במערה קטנה, עם ממצאים פורנזיים של הנאשמים, לא מתקבל על הדעת שהתחמושת שייכת לאנשים אחרים מלבד הנאשמים. המאשימה טענה כי הסבירות שאנשים שונים, ללא כל קשר ביניהם, יטמינו באותה מערה תחמושת שונה, הינו נמוך.

המאשימה ציינה כי נמצאו ט"א שלא נמצאה להם זהות מתאימה, אך זאת על פלאפונים שנתפסו בצימר ולא במערה (ת/29), והיה DNA שלא ניתן להפיק ממנו ממצאים נוספים, אך אינו רלוונטי.

המאשימה טענה כי ההגנה לא חלקה על הממצאים הפורנזיים ולא הביאה כל חוות דעת נגדית.

נטען כי אין מחלוקת ביחס לחוות הדעת ת/34 ות/46 לפיה חלק מהמוצגים הנם תחמושת ו"נשק".

לפי המאשימה, כל טענה לעניין הנזק שנגרם לצימר בעת ביצוע החיפוש אינה רלוונטית, מאחר ולטענת הנאשמים אין להם חלק בצימר ולא הוכח פגם בחיפוש.

נטען כי בהתאם לת/66 - ת/69 נספרו צעדים על מנת להוכיח את הקרבה של המערה לצימר, ולא נראו כפפות פזורות בשטח, בניגוד לטענת הנאשם 3 בחקירתו. הוסבר כי חוות הדעת נ/8 נערכה מבלי שהמומחה נחשף למלוא חומר החקירה, אך המאשימה מסכימה שבצילום ת/67 נראית כפפה בודדת בצבע כחול על הקרקע סמוך למערה, אף שיש הבדל בצבע ובמיקום בין הכפפה הכחולה שנמצאה בשטח פתוח לבין הכפפה הלבנה בה נמצא DNA של הנאשם והייתה מונחת בתוך תיק עם נשק שהיה קבור מתחת לאדמה, כך שלא מדובר באותו זוג כפפות והימצאות כפפה אחת לא מקימה ספק סביר.

הוסבר כי נאשם 2 נעצר במעמד החיפוש מיום 18.3.20 והנאשמים 1 ו-3 נעצרו לאחר קבלת ממצאי חוות דעת הקושרים אותם לתפוסים (ת/71, ת/72). בהעדר נוהל חקירה במגפת הקורונה, נטען כי חלק מחקירות הנאשמים בוצעו בבית המעצר ולא בתחנת המשטרה, ולשם מניעת הדבקות נמנע מפגש פרונטלי בין הנאשמים לעורכי הדין, אך ניתנה להם אפשרות להיוועצות בשיחת טלפון והנאשמים התייעצו עם באי כוחם, הכירו זכויותיהם ושמרו על זכות השתיקה.

המאשימה טענה כי יש לשתיקתם מחיר ראייתי (ע"פ 8813/12, לע"פ 3452/11 ולע"פ 9143/10) וגרסתם הנוכחית היא גרסה כבושה, עם סתירות ולא אמינה. המאשימה הפנתה לע"פ 6101/16 וטענה כי אי הבאת עדים לחיזוק הסברי הנאשמים לראיות הפורנזיות, מחזקת את גרסת המאשימה. המאשימה טענה כי בת/99 דיונים מיום 7.4.2020 ומיום 16.4.2020, העלה הנאשם 2 גרסה חדשה לפיה נאשמים 1 ו-3 אינם קשורים וכי הוא מצא את התחמושת. בעדותו בתיק זה חזר בו הנאשם 2 מאמרתיו בת/99 וטען כי הובטח לו שחרור אם יודה. נטען כי מדובר בגרסה כבושה שמשקלה אפסי, ואף חוקר לא נשאל על ההבטחה.

המאשימה טענה כי מדובר בראיות נסיבתיות, כך שיש לפעול לפי המבחן התלת שלבי שנקבע בע"פ 6392/13, ולגישתה לא ניתן הסבר סביר לראיות הפורנזיות, אף שנדרש הסבר סביר גם כשמדובר בט"א יחידה (ע"פ 4204/07 וע"פ 517/86) וב DNA כראיה יחידה (רע"פ 10085/17).



לעניין טענת ההגנה כי לפי חוות הדעת ת/71 בכפפה תערוכת DNA שלא זוהתה, הסבירה כי אין זה מקום ספק סביר בעניינו של הנאשם 3, והפנתה לע"פ 149/12.

עוד ביקשה המאשימה לתת משקל לשקרי הנאשמים בבית המשפט והפנתה לע"פ 161/72.

3. **ב"כ הנאשמים 1 ו-3**, בסיכומיהם בכתב, עתרו לזיכוי הנאשמים בדין. הנאשמים כפרו בקשר שלהם לתחמושת. ההגנה מקבלת את מסקנות חוות דעת מעבדת הט"א ומעבדת הדנ"א.

ביחס לט"א של הנאשם 1 על פיית תרסיס הצבע, נטען כי הנאשם 1 נוהג להגיע לצימר ומשם הוא יוצא עם חברים לטיולי שטח ולכן קיימת אפשרות שיתגלו ט.א שלו על חפצים באזור הצימר. הנאשם 1 נוהג להשתמש בספרי צבע לטיפול בסימני חלודה ושריטות בטרקטורון, הטרקטורון שלו נתפס בצימר, דבר המחזק גרסתו, הנאשם 1 הציע לחוקריו לבדוק טענתו והדבר לא נעשה.

נטען כי התרסיס הינו חפץ תמים, שיכול לעבור מיד ליד, נפרד מן התחמושת, ולא ניתן לדעת מתי נגע הנאשם 1 בתרסיס. ההגנה העלתה תרחיש חלופיים: התרסיס יכול היה להגיע למקום באמצעות אח של הנאשם 1, שהיה חשוד בפרשה. בנוסף, ייתכן שהנאשם 1 נגע בתרסיס בטרם הוכנס לתיק ובטרם הוכנסה תחמושת לתיק, התיק ובו תרסיס, כפפה וציוד לטיולי שטח, היו מונחים בצימר, ואדם אחר לקח את התיק ואחסן בו גם תחמושת.

נטען כי גרסת הנאשם 1 בבית המשפט ובמשטרה עקבית, חיזוק לגרסתו ניתן למצוא בכך שהתביעה לא ביצעה בדיקה של השוואת צבע התרסיס לצבע על הטרקטורון, חיזוק נוסף הוא צילומי האבטחה לפיהם יש מטיילים רבים באזור הצימר, לרבות על טרקטורון.

ההגנה טענה כי נמנעה מהנאשם 1 זכותו לייעוץ עם עורך דין (ע"פ 1301/06, ע"פ 5956/08), אף שעורך הדין הגיע למשרד החקירות, למרות שהחוקר חקר את הנאשם ללא מחיצה ללא מסיכות ולמרות שהנאשם 1 פגש בעשרות אנשים בחקירותיו ובמעצרו. נטען כי חוסר בהירות משפטית צריכה לפעול לטובת הנאשם ואין לתת משקל לבחירתו לשמור על זכות השתיקה.

ביחס לדנ"א של הנאשם 3 שאותר על כפפה, טען הנאשם 3 כי ייתכן שלבש את הכפפה ולאחר מכן מישוהו אחר השתמש בה אחריו. הוסבר כי מחוות הדעת ת/71 לא ניתן ללמוד האם דגימת ה-DNA הייתה בצידה הפנימי או החיצוני של הכפפה. נטען כי נערך לנאשם 3 תרגיל חקירה פסול, משנטען בפניו ע"י החוקר כי נמצאו ט"א שלו על כדורים וכי בכפפה נמצא אך ורק דנ"א שלו.

נטען כי נמצאו מספר ט.א על גבי הכפפה ולא רק של הנאשם 3. נטען כי הגיוני יותר שמדובר בנגיעה בצידה החיצוני של הכפפה, ובשאלה אם קיים הסבר סביר אחר מלבד אשמת הנאשם, הפנתה ההגנה לבש"פ 10028/03, לע"פ 1888/02, ע"פ 10365/08, וטענה כי ייתכן והנאשם 3 עשה שימוש בכפפה בנסיבות רגילות ואז אדם אחר עשה בה שימוש נוסף.

נטען כי הסברי הנאשם 3 הגיוניים, אמינים ועקביים ולא הובאו ראיות לסתור. איכוני הטלפון הנייד ממקמים את הנאשם 3 באזור הצימר גם לאחר תפיסת התחמושת דבר המעיד על חפותו.



ביחס לנ/8 נטען כי הימצאות הכפפה הכחולה בשטח מחזקת את טענת הנאשם 3 כי הוא וחבריו היו זורקים כפפות חד פעמיות לאחר שימוש. התובע לא חולק על מסקנות חו"ד.

בחיפוש בביתם של הנאשמים לא נתפסו ממצאים מפלילים, וכנגד כל אחד מהנאשמים עומדת ראייה פורנזית אחת בלבד, המעידה על החזקת חפצים שאינם אסורים בהחזקה: תרסיס צבע, כפפה וניילון נצמד, ואין להסיק מכך מסקנה הגיונית יחידה לפיה התחמושת שייכת לנאשמים.

נטען כי בין הנאשמים וחשודים אחרים קיים קשר והם שוהים באזור הצימר לעיתים קרובות, גם לאחר תפיסת התחמושת, אך שהייתם בצימר אינה בנסיבות מפלילות והקשר בין הנאשמים אינו נוגע לתחמושת במערה. לגישת ההגנה, כיון שהתביעה לא חקרה נגדית את הנאשמים אודות נסיבות הגעתם לצימר, יש לכך השלכה על המשקל הראייתי של עדות הנאשמים (ע"פ 7653/11, ע"פ 5606/10, ע"פ 9141/10).

ההגנה הפנתה לע"פ 5354/08 וטענה כי המאשימה לא צלחה את השלב השני במבחן התלת שלבי, וכיון שלא ניתן לקבוע כי המסקנה היחידה הנה אשמתם של הנאשמים, אין מקום לשלב השלישי.

נטען כי בית המשפט חייב לשקול תרחישים אפשריים אף מיוזמתו. הופנית לע"פ 7293/97.

נטען כי רק במקרים חריגים ניתן להרשיע על סמך ראייה נסיבתית בודדת (ע"פ 149/12 וע"פ 1888/02), ואין די בחשד כבד כדי להרשיע (ע"פ 2799/98, ע"פ 4872/98, ע"פ 543/79).

ביחס ליישום המבחן התלת שלבי הפנו ב"כ הנאשמים 1 ו-3 לע"פ 6167/99, לע"פ 5038/10, ע"פ 7477/08, ע"פ 543/79, ע"פ 6527/94, ע"פ 1888/02, ע"פ 2884/12, ע"פ 836/81. להבדל בין ט.א על חפץ נייח לבין ט.א על חפץ ניד, הפנו לע"פ 7293/97, לע"פ 1888/02 ולספרו של יעקב קדמי.

נטען כי גרסת הנאשמים צולחת את השלב השלישי במבחן התלת שלבי, והתיזה המוצגת על ידי התביעה אינה מובילה למסקנה הגיונית אחת (ע"פ 6392/13).

נטען כי בתצפית לאיתור מקום התחמושת, נצפתה תנועת רכבים ערה, ללא זיהוי. נטען כי נגרם נזק והרס לצימר בעת החיפוש. נטען כי לפי ידיעה מודיעינית שהוגשה, סאלח טבאש, הבעלים של הצימר, הוא שהחזיק והחביא את הנשק. נטען כי הידיעה הוגשה בהסכמת הצדדים, ולכן מהווה ראייה קבילה לאמיתות תוכנה לפי פקודת הראיות, ספרו של המלומד י' קדמי עמ' 358 ו-320 וע"פ 7653/11, ע"פ 14600-09-19, ע"פ 1062/05. בשל חיסיון, לא זומן המודיע כעד הגנה.

נטען כי בסרטון ת/67 אין כל דרך לראות מהצימר את פתח המערה, והבלשים לא הבחינו במערה אלא רק לאחר סיוע כלבן. משכך, לא ניתן להוכיח ידיעה. נטען כי המאשימה הרחיבה חזית כשטענה בסיכומיה כי כל התחמושת הוחזקה על ידי כל הנאשמים ואחרים.

נטען למחדלי חקירה, שכן הנאשם 2 הודה שהתחמושת שייכת לו והתביעה בחרה שלא לחקור את הנאשמים בעניין זה, לא נערכו בדיקות לטרקטורן בזיקה לטענת הנאשם 1, לא בוצע חיפוש בתוך הצימר לשם חיפוש כפפות דומות ולא נבדקו בעלי כלי הרכב שחנו בצימר בעת החיפוש.



4. **ב"כ הנאשם 2**, בסיכומיו בכתב, עתר לזיכוי הנאשם 2 בדיון.

ב"כ הנאשם 2 ציין כי צו החיפוש לא התייחס לנאשם 2 ועל גבי המוצגים נמצאו גם ט.א. ודגימות DNA של אחרים שאינם הנאשמים.

עוד צוין כי בזמן מעצרו של הנאשם 2 בוצע בביתו חיפוש, אך לא נמצא דבר.

נטען כי במהלך החיפוש נתפסו שני מכשירי די.וי.אר המתעדים תנועות כלי רכב, ונראה כי השטחים בסביבת הצימר משמשים לטיולי שטח.

נטען כי הסיבה להמצאות ט.א. על ניילון נצמד שעטף מחסנית, היא שהנאשם 2 עושה על האש באזור ומשתמש בניילון נצמד.

ב"כ הנאשם 2 טען כי הצהרת הנאשם 2 לפיה הפריטים שנתפסו שייכים לו, ולשאר הנאשמים אין קשר, נטענו לאחר שהובטח לו ע"י החוקרים שישוחרר, אך התביעה לא חקרה אותו בעניין זה.

ב"כ הנאשם 2 ציין כי הנאשמים כפרו בקשר שלהם לתחמושת, שמיעת הראיות בתיק הייתה מצומצמת וההגנה הסכימה להגשת מרבית ראיות התביעה ללא צורך בחקירת עדים.

ב"כ הנאשם 2 טען כי בתצפיות שערכה המשטרה לעבר אזור הצימר בשבועות שקדמו לחיפוש, לא נצפו הנאשמים נכנסים למערה או מסתובבים בסמוך אליה.

ב"כ הנאשם 2 טען כי כנגד כל אחד מהנאשמים עומדת ראיה פורנזית נסיבתית אחת בלבד, וטען כי שאלת השאלות הינה האם העובדה שנאשם 2 נגע בניילון הנצמד באופן תמים, במקום ובזמן לא ידוע, מובילה למסקנה הגיונית יחידה כי התחמושת שנתפסה במערה שייכת לו.

הסנגור טען כי הסקת מסקנה זו חסרת בסיס ראיתי, והפנה לחקירתו הנגדית של נאשם 2.

יריעת המחלוקת:

5. אין מחלוקת בדבר היות התפוסים נשוא האישום בגדר "נשק" על פי סעיף 144(ג) לחוק העונשין, ואין מחלוקת כי אותרו ממצאים פורנזיים של הנאשמים במערה בה נתפס הנשק.

6. המחלוקת נוגעת לשאלה האם הנאשמים החזיקו, בעצמם או יחד עם אחרים, בתחמושת ובאביזרי נשק כנטען בכתב האישום.

7. נוכח יריעת המחלוקת, הוגשו בהסכמה מוצגים ת/1 עד ת/99 תוך ויתור על מרבית העדים. העידו בפרשת התביעה השוטר פואד אבו זידאן, השוטר בוטרוס רושרוש, השוטר נימר סלאמה, השוטר בילאל גדיר, השוטר דוד אסרף, השוטר תימור מרעי, סנ"צ ירון בן ישי, השוטר אורן ווררו והשוטר חאלד זין אל דין. בפרשת ההגנה העידו



הנאשמים ומומחה ההגנה מר עופר אוסטה (נ/8).

היבט משפטי:

8. הראיות כנגד הנאשמים, כפי שיובאו להלן, הן ראיות נסיבתיות.

בע"פ 220/17, ע"פ 338/17, ע"פ 662/17 וע"פ 700/17 **נוחי דנקנר ואח' נ' מדינת ישראל** פסקאות 19, 21 (29.08.2018) נקבע:

"נהוג להגדיר ראיה נסיבתית ככזו אשר אינה מוכיחה באופן ישיר עובדה השנויה במחלוקת, אלא מוכיחה עובדה אחרת, נסיבה אם תרצו, אשר ממנה ניתן להסיק מסקנה לגבי קיומה של העובדה השנויה במחלוקת (יעקב קדמי על הראיות חלק שני 790 (2009) (להלן: על הראיות)). הכלל שהשתרש בפסיקה לגבי כוחה של הראיה הנסיבתית הוא כלל המסקנה הסבירה היחידה. דהיינו, המסקנה הנלמדת מהראיות הנסיבתיות צריכה להיות היחידה המתחייבת מהראיות, בגבולות ההיגיון והסבירות...חובתו של בית המשפט היא לבחון באופן עצמאי את היתכנותו של הסבר חלופי למסקנה, העולה מהראיות הנסיבתיות".

"במשך השנים התפתחה בפסיקה גישה לבחינתן של ראיות נסיבתיות, והמסקנה הנובעת מהן, אשר כונתה **"המבחן התלת-שלבי"**....לפי מבחן זה, בשלב הראשון נבחנת כל ראיה בפני עצמה על מנת לקבוע האם היא מבססת ממצא עובדתי. בשלב השני נבדק האם מכלול הראיות מלמד על מסקנה לפיה לכאורה הנאשם ביצע את העבירה. אם מסתמנת מסקנה כזו, בשלב השלישי עובר הנטל, המכונה נטל "טקטי", אל הנאשם על מנת שיציע הסבר סביר חלופי העולה ממכלול הראיות, ומוביל לזיכוי. אם ההסבר החלופי מותיר ספק סביר באשר לנכונות המסקנה המרשיעה העולה מהראיות, הנאשם לא יורשע".

"הראיות הנסיבתיות אינן צריכות להצביע באופן ודאי ומוחלט על התקיימות יסודות העבירה...אלא הרף לשלילת הסברים חלופיים הוא הרף הפלילי. **מקום בו אין הסבר חלופי באשר לתזה המרשיעה, ניתן לקבוע שהאחרונה הוכחה מעבר לכל ספק סביר**, ועל כן ניתן להרשיע נאשם על סמך הראיות הנסיבתיות".

דהינו, הפסיקה פיתחה **מבחן תלת-שלבי** לבחינתן של ראיות נסיבתיות:

בשלב הראשון נבחנת כל ראיה בפני עצמה על מנת לקבוע אם היא מבססת ממצא עובדתי.

בשלב השני נבדק האם מכלול הראיות מוביל למסקנה לפיה הנאשם ביצע את העבירה.

בשלב השלישי עובר הנטל ה"טקטי" אל הנאשם על מנת שיציע הסבר סביר חלופי המתיישב עם מכלול הראיות ומוביל לזיכוי. אם ההסבר החלופי מותיר ספק סביר באשר לנכונות המסקנה המרשיעה העולה מהראיות, הנאשם לא יורשע.

9. ביחס לטביעת אצבע נאמר בע"פ 4471/03 **מדינת ישראל נ' קריספין**, כי עצם קיומה של טביעת אצבע, יש בה כדי לזהות את הימצאותו של אדם במקום, אך בכך אין די. בהעדר מניע לא יכול היה בית המשפט



להרשיע בניסיון רצח: "בנסיבות המקרה שלפנינו, מאחר שפרטים רבים אודות הרקע לאירוע הדקירה ואופן ביצוע המעשה לא הובררו לאשורם, לא הוכח, לדעתנו, ברמת ההוכחה הדרושה, כי המערער התכוון להביא למותו של חזן".

בהתאם להלכה הפסוקה, טביעת אצבע על חפץ בו נעברה עבירה, שלא ניתן הסבר סביר להימצאותה שם, היא ראיה שמשקלה רב ובכוחה לבסס הרשעה כראיה יחידה. עם זאת, **טביעת אצבע על חפץ נייד משקלה פחות, שכן קיימת אפשרות סבירה שהחפץ ועליו טביעת האצבע של אדם לא מעורב, הגיע למקום בו נמצא ע"י אדם אחר או בדרך אחרת.**

10. בבש"פ 10028-03 אלקריף נ' מדינת ישראל (30.12.2003), נקבע ביחס לטביעת אצבע:

"מציאת טביעת אצבע במקום העבירה או על חפץ שבו נעברה עבירה, שלא ניתן הסבר סביר להימצאותה שם, היא ראיה שמשקלה רב ויש בה כדי לבסס הרשעה כראיה יחידה.... עם זאת, יש חשיבות רבה לשאלה מה טיבו של החפץ שעליו נמצא טביעות האצבע, משום שלפיו נקבעת עוצמת הזיקה בין הנאשם לבין מעשה העבירה. קביעת זיקה זאת היא ביסודה עניין של מסקנה הנובעת מהגיון ומשכל ישר".

11. ביחס לראיית דנ"א נקבע בע"פ 149/12 אשר אלמליח נ' מדינת ישראל:

"יש לזכור כי ראיית דנ"א היא ראיה נסיבתית, אשר הרשעה על בסיסה תתאפשר רק כל אימת שהמסקנה ההגיונית היחידה שנלמדת ממנה היא כי הנאשם אחראי בפלילים. אם כן, משקל הראיה ואפשרות ההרשעה על פיה, יוכרעו בהתחשב בהסבר שהציע הנאשם לנוכחות הדנ"א שלו בזירה. ככל שעלה בידו להציע הסבר מתקבל על הדעת או גרסה מזכה שיש בה כדי לטעת ספק סביר באשמתו, כי אז מובן שיש לזכותו, בדומה להלכה הנוהגת באשר לטביעת אצבע".

12. כוחן של ראיות נסיבתיות אינו נמדד על פי משקלה של כל ראיה וראיה בפני עצמה, אלא **על פי משקלן המצטבר של הראיות כולן** והשאלה היא אם יש באותן ראיות נסיבתיות, על פי מבחני ההיגיון וניסיון החיים הכללי, כדי להצביע על נאשם, מעבר לכל ספק, כמבצע המעשה הפלילי.

יפים לענייננו דברי השופט טירקל בע"פ 351/80 חולי נ' מדינת ישראל, פד"י לה (3), 477, 484:

"כאשר כל אחת מהראיות הנסיבתיות בפי עצמה נוטה להצביע על אשמתו של הנאשם יותר מאשר על חפותו - ואפילו אין בה כשלעצמה כדי להרשיעו - הרי שכלל שראיות אלה רבות יותר, מגוונות יותר ושלוכות יותר אישה ברעותה, נעשית חזקת חפותו של הנאשם לאפשרות רחוקה יותר וקלושה יותר, עד שלא נותר ממנה שריד. יש כאן כביכול, מעין תמונת הרכבה (פאזל), שכלל שמצטרפים זה לזה חלקים רבים יותר, מגוונים יותר ושלוכים יותר זה בזה, הולכת ומתהווה תמונה שבעיקרה היא ברורה לחלוטין, אפילו נעדרים אחדים ממרכיביה. יתר על כן, תתכן גם תתכן אפשרות אחרת, שונה, שכל אחת מן העובדות המובאות להוכחת



אשמתו של הנאשם היא תמימה ומקרית לחלוטין, כשהיא לפי עצמה, אולם **עצם צירופן יחד אינו יכול מבחינה הגיונית להיות תמים ומקרי**"

הצגת הראיות:

13. חיפוש ותפיסה:

א. בתאריך 18.3.20 בוצע חיפוש, על פי צו, בצימר השייך לסאלח טבאש ובסביבתו.

בתוך הצימר לא נתפס נשק ואף לא בחצר הצימר. מחוץ למתחם הצימר, בשדה פתוח, אך במרחק לא רב מן הצימר, **אותרה מערה, ובתוכה נתפסו תחמושת ואביזרי נשק כמפורט בכתב האישום, כשהם מוסלקים.**

ביחס למהלך החיפוש ולתפיסת התחמושת והאביזרים, הוגשו, בהסכמת הצדדים, המוצגים הבאים: נ/5, נ/6, ת/14, ת/15, ת/16, ת/21, ת/22, ת/27, ת/44, ת/45, ת/75, ת/77, ת/80, ת/81, ת/82, ת/83.

ב. אין מחלוקת כי בין התפוסים במערה קיים "תיק חום" (ת/82) ובו, לצד תחמושת ואביזרי נשק, גם **כפפת לטקס לבנה ותרסיס צבע.**

בין התפוסים במערה גם ארגז עץ ובו בין השאר **קופסת תחמושת שסומנה 7, עטופה בניילון נצמד** (ת/83, ת/15, ת/16).

כפי שיוסבר להלן, על כפפת לטקס, תרסיס צבע וניילון נצמד העוטף את אחת מקופסאות התחמושת אותו ממצאים פורנזיים הרלוונטיים לנאשמים.

ג. **בעת החיפוש נעצרו בתוך הצימר: הנאשם 2** וכן מוסטפא טבאש, זוהיר בכרי (אח של נאשם 1) ומוהנד חאמד (ת/94, ת/12, ת/14, ת/17, ת/19). כנגד החשודים האחרים לא הוגש כתב אישום בעבירת נשק. למוסטפא טבאש ניתנה הודעת תשלום קנס/דו"ח קנאבוס כיון שנמצא ברשותו סם (ת/59).

ד. בתוך הצימר נתפסו **טלפונים ניידים**, שעל אחד מהם טביעת אצבע של **הנאשם 2** (חוות דעת ת/93 - ט.א. 2020/289/1000 - 7.0).

ה. בעת החיפוש, ליד הצימר, אותר **טרקטורון שלטענת הנאשם 1 שייך לו** (נ/7).

ו. **צו החיפוש נ/5:** צו החיפוש, שעל בסיסו בוצע החיפוש ביום 18.3.20, הוגש וסומן נ/5, ולפיו על החיפוש להתבצע בביתו של **סאלח טבאש.**



צו החיפוש הוצא על בסיס **ידיעה** מודיעינית (נ/2), שהוגשה בהסכמת הצדדים. להלן תוכן הידיעה, שאינו כולל מידע מפליל אודות הנאשמים: "**סאלח טבאש** תושב כעביה מחביא אמל"ח מסביב לצימר שבו הוא מתגורר ובמטעי הזיתים הסמוכים לצימר. אצל סאלח טבאש בצימר מבוצעות עסקאות אמל"ח. סאלח טבאש מרגיש בנוח בצימר מאחר ועדיין לא נערך אצלו חיפוש על ידי המשטרה. לצימר של סאלח טבאש מגיעים אנשים בודדים כמו **סמיר בכרי** מנצרת, יוסף סוידאן מנצרת, מועתאז מבסמת טבעון, גיסו ובן דודו מוחמד טבאש".

לפי נ/2, בפתח החקירה החשוד היה סאלח טבאש. כעולה מנ/2, נ/3, נ/4, נ/5 ונ/6 נוהלה חקירה משמעותית ביחס אליו. סאלח טבאש וחשודים נוספים בפרשה, ביניהם אחיו של הנאשם 1, נעצרו לחקירה ושוחררו בהמשך, מבלי שהוגש כנגדם כתב אישום.

14. **הוגש אישור כדין כי התחמושת ואביזרי הנשק שאותרו בחיפוש הנם "נשק" כהגדרתו בחוק - ת/43 ות/46.** אין בנקודה זו מחלוקת בין הצדדים.

15. **אי תחולת חזקת המקום:** החזקה בחפץ מבטאת שליטה בו ושליטה בהקשר זה משמעה כי לאדם היכולת להגיע לעשייה פיזית בחפץ או לקבוע את גורלו הפיזי של החפץ, כאשר תנאי הוא כי יכולת זו על כל היבטיה תהיה **בלעדית** לאותו אדם או לו ולאחרים הפועלים עמו בצוותא. החזקה יכולה להיות "ישירה ואמיתית" או "עקיפה וקונסטרוקטיבית", כאשר גם החזקת נשק כ"עשיית טובה" וגם החזקה לשעה או כשומר חינוך או כשומר שחר, הנה בגדר האיסור (**י' קדמי**, "על הדין בפלילים", חלק רביעי, מהדורה מעודכנת, תשס"ו - 2006, עמ' 1968; ע"פ 15/78 **משה ביבס נ' מדינת ישראל** פסקה 10 (18.10.1978)).

בע"פ 250/84 **דן הוכשטט נ' מדינת ישראל** פסקה 16 (1986), צוין כי אדם אינו שולט בחפץ הנמצא ברשות הרבים, במצב בו כל עובר אורח יכול ליטול אותו, **אולם אם אדם מחביא חפץ ברשות הרבים, כגון בנן ציבורי או בשדה ריק, באופן שעובר אורח אינו עשוי למצוא אותו אלא בדרך מקרה, אזי שולט אותו אדם בחפץ.** תנאי הבלעדיות מתקיים.

בחיפוש אותרו התחמושת ואביזרי הנשק מחוץ למתחם הצימר, במרחק לא רב ממנו, בתוך מערה הממוקמת בשטח פתוח. המערה בה היה הנשק היתה תחת סלע, מוסתרת בתוך שיח גדול, כשפתח המערה אינו נראה לעין אלא אם יגיע אדם ויזיז את ענפי השיח. בנסיבות אלו, אף שמערת התחמושת אינה בבית הנאשמים, אלא ב"רשות הרבים", הרי שעובר אורח לא יכול למצוא את המערה, אלא בדרך מקרה. מכאן השליטה של מטמין הנשק, בנשק אשר במערה.

עם זאת, לא קמה בנדון "חזקת המקום", הקבועה בסעיף 144(ד) לחוק העונשין (ע"פ 5544/91 **אבנר מויאל נ' מדינת ישראל** פסקה 31 (15.02.1995); רע"פ 2220/06 **עבדאללה חוסייני נ' מדינת ישראל** (13.03.2006)).

16. אודות הקשר בין הצימר לבין המערה:

בתיקוד החיפוש מיום **18.3.20** וכן בביקור במקום מיום **29.3.20** (דיסק שסימונו ע"י בימ"ש ת/44 וע"י הצדדים ת/45 ודיסק ת/67), נראה כי המערה נמצאת בשטח פתוח שאינו שייך לצימר, אך בסמוך אליו.

לפי ת/66 ות/67, בתאריך **29.3.20** בוצע ביקור במקום, במסגרתו השוטר בוטרוס רושרוש ספר 62 צעדים מן הצימר ועד לפתח מערת התחמושת, אליה הוביל אותו השוטר שוקי פיל. השוטר הפנה לכך שקיים קשר עין בין מי שיושב במרפסת הצימר לבין השיח שבתוכו חבויה מערת התחמושת.

הצימר והמערה מבודדים יחסית, וקיים מרחק מסוים בין הצימר והמערה לבין בתי מגורים בשוב הסמוך.

כעולה מהסרטונים הנ"ל, אף שניתן לראות את השיח שבו המערה בעת ישיבה מחוץ לצימר, הרי שהמערה מוסווית כליל ע"י סלעים וצמחיה, כך שהיושב בצימר, מבחין בתוואי שטח "תמים". זיהוי המקום כ"מערה" (להבדיל משיח), מחייב ידיעה קודמת אודות קיומה או חיפוש מעמיק (עדות **אורן וורו** מיום 15.9.20: "מי שיושב בבית לא יכול לראות אותו... פתח המערה מוסתר בשיח גדול").

לסיכום נקודה זו, **המערה בשטח פתוח סמוך לצימר ושניהם רחוקים ממקום מגורים**, לכן בדין התעורר אצל החוקרים **החשד** כי קיים קשר בין השוהים בצימר (הנאשמים ואחרים שכנגדם לא הוגש כתב אישום) לבין מערת התחמושת.

עם זאת, **נוכח תוואי השטח והסוואת המערה בצמחיה סבוכה, לא ניתן לקבוע באופן גורף, ודאי שלא מעל ספק סביר, כי כל מי שנוכח בצימר מודע לקיומה של המערה ולתחמושת שבתוכה.**

17. נסיבות שהיית הנאשמים ואחרים בצימר - דו"חות צפייה:

לפי עדויות הנאשמים, מדובר בצימר אליו מגיעים חברים ובני משפחה והוא מהווה נקודת מוצא לטיולי שטח ומפגשים חברתיים, טענה שמצאה לה חיזוק בדוחות הצפייה במצלמות האבטחה. **בנסיבות, ההגעה לצימר אינה מלמדת בהכרח כי נועדה לעבירת נשק.**

כעולה מדו"חות הצפייה במצלמות האבטחה של הצימר, לא נצפו הנאשמים או אחרים, כשהם נכנסים למערה או מסתובבים בסמוך אליה.

נצפו אופנועים וטרקטורונים נוסעים **"על הציר"** בו ממוקם גם הצימר, נצפו רוכבי טוסטוס ואופנוע שרכבו באזור, אדם רוכב על סוס וכן הולכי רגל בשביל הסמוך לצימר.

וביתר פירוט: הוגש דו"ח צפייה מיום 25.3.20 (ת/78), במסגרתו תיעד השוטר נאור אדרי כי צפה במצלמות



האבטחה של הצימר והבחין בתאריך 27.1.20 בשעה 07:47 בטרקטורון בצבע ירוק/שחור ש"נוסע על הצימר". בשעה 11:59 הבחין ברוכב עם אופנוע לבן נוסע "על הצימר" וחוזר בשעה 12:27. בשעה 12:54 הגיע אדם על טוסטוס שחור, נגע באדמה, חזר, עשה קצת חריקות ונסע "מהצימר". בשעה 12:56 נראה שוב. בשעה 13:09 נראה אדם רוכב על סוס לבן, שחזר בשעה 13:29. בשעה 14:43 נראה ג'יפ לבן טויוטה נוסע "על הצימר", בשעה 16:03 נראים שני בחורים הולכים על הצימר. בשעה 16:43 נראה ג'יפ כחול נוסע על הצימר, בשעה 17:12 נראה אדם הולך "על הצימר" ומדבר בפלאפון ובשעה 17:22 נראים שני בחורים הולכים על הצימר. בשעה 17:25 נראה רנג'ר ירוק נוסע על הצימר. בשעה 17:36 נראים שני חשודים הולכים על הצימר למעלה.

הוגש דו"ח צפייה מיום 29.3.20 (ת/79) לפיו סמ"ר נאור אדרי צפה שוב במצלמות האבטחה, בקבצים מתאריכים 11.2.20, 12.2.20 ו-15.3.20. לאחר צפייה בכל הקבצים הללו, לא הבחין בהתנהלות חשודה במקום "למעט נסיעות רבות של כמה רכבים". נרשם כי לא ניתן לזהות את לוחיות הזהויה של אותם כלי רכב ובדו"ח הצפייה לא צוין סוג כלי הרכב בהם עסקין.

במסגרת תמונות ת/79א, נצפים טרקטורונים בשבילים בסביבת הצימר ביום 27.1.20, 13.2.20, 14.3.20, 15.3.20.

18. קיימת היכרות בין הנאשמים - פלטי שיחות:

כפי שצוין, הנאשמים אינם מכחישים קיומה של היכרות ביניהם, כמו גם מפגשים חברתיים בצימר וטיולים בסביבתו, יחד עם אחרים. **פלטי השיחות מאששים קיומה של הכרות, אך אין בהם כדי לחזק את ראיות התביעה בהעדר מחלוקת בנקודה זו.**

מת/88 - בדיקת טלפון של הנאשם 1 -עולה קשר בינו לבין הנאשם 3 ובינו לבין בעלי הצימר (סאלח ומוסטפא טבאש).

מת/90א דיסק **ומת/90** ניתוח מחקרי תקשורת ופלטים -עולה כי התקיימו שתי שיחות בין הנאשמים 1 ו-2 ביום 19.1.20 וביום 6.2.20. ביום 9.3.20 היו שני ניסיונות להוצאת שיחה ביניהם. בנוסף, בת/90 ות/90א אותרו שיחות בין חשודים **אחרים** בפרשה, שהיו בצימר, חלקם בעליו ולא הוגש כתב אישום בעניינם.

19. דו"ח מסכם חקירת מז"פ - איתור ממצאים פורנזיים:

בדוחות המסכמים ת/33, ת/35 ות/39 מפורט מיקום הממצאים הפורנזיים:

טביעת האצבע על לחצן תרסיס הצבע (נוגע לנאשם 1).

שתי טביעות אצבע על ניילון נצמד העוטף קופסת תחמושת מספר 7 (נוגע לנאשם 2).



בת/29 תועדה נטילת דגימות דנ"א מטלפונים ניידים (נאשם 2) ובת/30 לא אותר ממצא רלוונטי.

לדוחות המסכמים צורפו תצלומי המוצגים:

בדו"ח ת/33 תצלומים 3, 4, 5 ו-6, ניתן לראות את הכפפה ואת התרסיס לבדם וכחלק מכלל התפוסים ב"תיק החום".

בדו"ח ת/39 תצלומים 4, 5 ו-6 נראית התחמושת שאותרה בארגז העץ, ובכלל זה קופסאות הכדורים העטופות בניילון נצמד. ניתן לראות את צורת העטיפה המוקפדת, בעיקר של קופסה שסומנה 7 בתמונה 6, **אופן עטיפה שאינו מתיישב עם גרסה בדבר שימוש חוזר בניילון נצמד.**

ב"כ הנאשמים 1 ו-3 טענו כי לפי התצלומים, התחמושת ואביזרי הנשק מונחים מעל תרסיס הצבע וראו בכך חיזוק לאפשרות שהתחמושת הוספה לתיק שנותר בצימר לאחר שנעשה בו שימוש תמים לטיולים. אכן, בתמונות שצורפו לדוח ת/33, ניתן לראות את התיק החום, אשר בתוכו התחמושת ואביזרי הנשק מונחים מעל לתרסיס הצבע, מעל לכפפת הלטקס ומעל כלי העבודה (תצלום 3).

יחד עם זאת, בסרטון התפיסה ת/44-45, סרטון שצולם "בזמן אמת" רואים כי בעת תפיסת התיק "החום" ופתיחתו, היה התרסיס מעל תכולת התיק, ברומ התיק ולא בתחתיתו.

20. חוות דעת מומחה רס"מ מיכל בית יוסף, מעבדה לזיהוי טביעות אצבע, ביחס לנאשם 1:

חוות הדעת מיום 6.4.20, אשר סומנה ת/91, הוגשה בהסכמת הצדדים עם תיק עבודה ת/93, ומכאן שאין עוררין על ממצאיה ומסקנותיה (ניתן לעיין גם בת/62, ת/63, ת/65).

לפי חוות הדעת, קיימת התאמה בין **טביעת אצבע יד ימין של הנאשם 1** לבין טביעת אצבע (ט"א 1.0 1000-00292-2020) שנדגמה **מלחצן מיכל תרסיס צבע שחור, שנתפס בתוך תיק חום שהוטמן במערה באזור הצימר. בתיק החום היו אותה עת תחמושת ואביזרי נשק כמפורט בכתב האישום.**

21. חוות דעת מומחה רס"מ מיכל בית יוסף, מעבדה לזיהוי טביעות אצבע, ביחס לנאשם 2:

חוות הדעת מיום 6.4.20, אשר סומנה ת/92, הוגשה בהסכמת הצדדים עם תיק עבודה ת/93 (ניתן לעיין גם בת/61, ת/64, ת/65), ומכאן שאין עוררין על ממצאיה ומסקנותיה של המומחית להשוואת טביעות אצבעות, שהן להלן:

א. קיימת זהות בין טביעת **אגודל יד ימין של הנאשם 2** (ט.א. 4.1 - 1000/296/2020), שנדגמה **"מעל גבי ניילון נצמד שעטף" קופסת תחמושת שסומנה 7.**



ב. קיימת זהות בין טביעת אגודל יד שמאל של הנאשם 2 (ט.א. 5.1 - 1000/296/2020), שנדגמה "משקית ניילון נצמד שעטפה" קופסת תחמושת שסומנה 7.

קופסת תחמושת 7, שעליה שתי טביעות אצבע של הנאשם 2 (אגודל יד ימין ואגודל יד שמאל), הנה אחת ממספר קופסאות זהות, עטופות באופן דומה, שנתפסו במערה באזור הצימר. אופן העטיפה המדויק של הקופסה, אינו מתיישב עם שימוש חוזר בניילון נצמד כנטען ע"י הנאשם 2.

ג. קיימת התאמה בין טביעת אצבע יד שמאל של הנאשם 2 לבין טביעת אצבע שנדגמה ממסך פלאפון סמסונג, אשר נתפס בצימר בעת החיפוש מיום 18.3.20 (ט"א 7.0 - 1000/289/2020).

22. חוות דעת מומחה מיום 26.3.20 ומיום 19.4.20, רפ"ק לירון ספיר, מעבדת דנ"א וביולוגיה - ביחס לנאשם 3:

חוות הדעת ת/71 ות/72 הוגשו בהסכמת הצדדים ומשכך אינן שנויות במחלוקת.

הוגשו גם חוו"ד ראשונית ת/70 ותיק העבודה ת/73.

בחוו"ד מיום 19.4.20 ת/72 הגיעה מומחית מז"פ למסקנה הבאה: "פרופיל הDNA הבולט שהתקבל מהכפפה (סעיף 2.1, חוות דעתי מתאריך 26.03.20) תואם לפרופיל הDNA של מהראן מוחסן ת"ז 066703349 (כפי שאופיין במעבדת מאגר הDNA) או כל אדם אחר בעל פרופיל זה".

"שכיחות הפרטים שהנם בעלי פרופיל DNA כפי שהתקבל בחומר שנדגם מהכפפה (סעיף 2.1 - הפרופיל הבולט, חוות דעתי מתאריך 26.03.20) נאמדת באחד ליותר ממיליארד פרטים".

בחוו"ד מיום 26.3.20 ת/71 צוין כי מבדיקות DNA לאפיון חומר שנדגם מכפפת הלטקס (שבסעיף 2.1 לחוו"ד) "התקבל פרופיל DNA שמקורו ביותר מפרט אחד (תערובת פרופילים)".

בתערובת זו, ב11 מתוך 15 האתרים שנבדקו נמצא פרופיל בולט, בר השוואה, ממקור זכרי. הפרופיל החלש בתערובת הנו "ברמה שאריתית שאינה מאפשרת בדיקת DNA השוואתית".

כפפת הלטקס ועליה דנ"א של הנאשם 3, נמצאה בתוך התיק החום, בו אותרו תרסיס הצבע ועליו טביעת אצבע של הנאשם 1, כמו גם תחמושת ואביזרי נשק.

דהיינו, קיים פרופיל בולט של הנאשם 3, זיהוי שאינו שנוי במחלוקת, אך אין להתעלם מכך שגורמים נוספים ("יותר מפרט אחד (תערובת פרופילים)"), שזהותם לא ידועה, נגעו בכפפה.



גרסת הנאשם 1:

23. הנאשם 1 מסר עדות בבית המשפט ביום 7.12.20. במסגרת החקירה מסר הודעות ביום 1.4.20 (ת/3), ביום 2.4.20 9:32 (ת/2) וביום 2.4.20 11:27 (ת/1).

א. הנאשם 1 לא נעצר בצימר נשוא כתב האישום, אלא נעצר ביום 1.4.20 בדירה בחיפה. כשנשאל לתגובתו, ענה: "אין לי מה להגיד" (ת/97 ות/98).

ב. הנאשם 1 מסר הודעות במשטרה בתאריך 1.4.20 (ת/3), בתאריך 2.4.20 שעה 09:32 (ת/2) הודעה + תמליל עמ' 8) ובתאריך 2.4.20 שעה 11:27 (ת/1).

בכל הודעותיו מסר כי אין לו קשר לעבירות בהן נחשד, ביניהן עבירת הנשק, וכי הוא סבור שהמשטרה "מנסה לתפור לי תיק".

למעט ההכחשה, בשתי הודעותיו הראשונות ת/3 ות/2, שמר על זכות השתיקה והסביר זאת בכך שאין לו אמון במשטרה, לא פגש את עורך דינו ולכן ימסור גרסה רק בפני שופט.

בהודעתו מיום 2.4.20 11:27 (ת/1), התייחס לראשונה לטביעת אצבעו על לחצן תרסיס הצבע, והסביר זאת כך:

"אני נמצא שמה בכפר כמו קיבוץ קטן שיש בו 500 או 600 בני אדם **והרבה אנשים באים לשם, כמו בן לצימר והבתים לידם ונכון לקחתם טרקטורון ואופנוע שטח** שאנחנו יוצאים טיולים מדי פעם **והטרקטורון הוא על שמי** ואתה יכול לבדוק את זה **ואנחנו יוצאים לטיולים ואחרי הטיולים אנחנו שוטפים את כלי השטח מהבוצ, ואחרי זה חייב לעשות את זה בספריי שמן מהחלודה וגם משתמשים בצבעים לחלודה וצמיגים וצריך לצבוע בצבע איפה שיש חלודה** ואנחנו משתמשים בהרבה קופסאות כאלה ליד הצימר ויש אפשרות שהרבה אנשים לוקחים את זה ולהשתמש בזה או לקחת את זה בלי שאני ידע ליד הצימר **ואני נוגע בהרבה דברים שם** ואני מביא לפעמים קניות מהסופר ונוגע בהרבה דברים..."

ג. בעדותו בבית המשפט, נשאל הנאשם 1 אודות טביעת אצבעו על לחצן תרסיס הצבע וכיצד נמצא התרסיס בתיק ובו תחמושת, ונתן הסבר דומה לזה שמסר במשטרה:

"ת. לא יכול לומר איך הגיע לשם. **אני נוגע בספריי חלודה, ספריי צבע, אני משתמש בהם לטרקטורונים.** אני משתמש בדברים כאלה.
ש. מה עושים עם ספריי צבע שחור.
ת. **צובעים מקום של החלודה שלא יתפשט.** אפשר להשתמש בו בהרבה דברים, לצבוע דברים, עץ ודברים כאלה. **אני בעיקר הייתי משתמש בזה לחלודה וזה מה שאני יודע."**



כשנשאל בחקירה נגדית "מתי פעם אחרונה היית בצימר בטבאש...מתי נגעת בספריי", הסביר כי לא יוכל לומר אחרי תשעה חודשים, אולם ציין תדירות בה שהה במקום לפני המעצר:

"לפני המעצר הייתי הולך לשם, נפגש שם פעם בשבוע שבועיים ויוצאים לטיולים וכל פעם שאנחנו חוזרים מטיול אנחנו משתמשים בספריי חלודה וצבע אחרי שאנו שוטפים את הכלי, מקום שיש חלודה אנו שמים שמן חלודה ובמקום שיש שריטות שמים צבע שלא יהיה חלודה"
"השוטרים אפילו לא בדקו...אמרתי בחקירה שאני אולי נגעת לצורך חלודה או שריטות, זה כן אמרתי בחקירה ולא בדקו את הטרקטורון שהיה אצלם במשטרה...רק הטרקטורון שלי."

כשנשאל איך ספריי עם ט"א שלו וכפפה עם דנ"א של הנאשם 3 הגיעו לאותו תיק קבור מתחת לאדמה עם אבנים מעל, השיב:

"לא יודע איך זה הגיע לשם. אני מתאר לעצמי שזה הגיע שאולי אחרי שהשתמשתי זרקתי ליד הטרקטורון בשטח ומישהו השתמש אחרי ושם בתיק או בצימר אחריי, יש המון אופציות ודוגמאות איך הגיע לשם...זה צימר בחורשה, אנו מגיעים לשם קבוצה ואנו יוצאים לטיולים עם טרקטורונים, אנו יוצאים 6 עד 12 איש, אנו יוצאים עם מסכות, כפפות, דברים שאנו משתמשים אחד אחרי השני, כמו מפתחות כלים. שאנו נפגשים בצימר ומשם יוצאים לטיולים של 8 שעות כל יום, נוסעים אחד אחרי השני, משתמשים בבגדים, צבע, כלים, אחד אחרי השני, מגיעים מכל מיני מקומות. אני לא יודע איך זה הגיע לתיק הזה אבל אנו משתמשים בספריי, תיקים, כלים כמו אלה."

ד. בעדותו בבית המשפט סיפר הנאשם 1 כי הוא מכיר את שטח הצימר מזה חצי שנה או שנה ו"יש מסלולים של טיולים שם". עם זאת, לא ידע על קיום המערה, כי "זה לא מסלול הטרקטורון".

גרסתו זו, לפיה לא ידע על קיום המערה בשל מיקומה ומראה, לא נסתרה ואף התחזקה.

גרסת הנאשם 1 עולה בקנה אחד עם דוחות הצפיה של השוטרים ותמונות ת/79א המצביעים על מסלולי/שבילי נסיעת הטרקטורונים באזור, כאשר המערה אינה נמצאת על צירי הנסיעה.

בסרטוני החיפוש מיום 18.3.20 והביקור במקום מיום 29.3.20 (ת/44, ת/45, ת/67), כמו גם לפי עדות אורן ווררו מיום 15.9.20, המערה נמצאת בשטח פתוח שאינו שייך לצימר, אך סמוך אליו מרחק של כ-62 צעדים, ניתן לראות את השיח שבו המערה בעת ישיבה מחוץ לצימר, אך המערה מוסווית כליל ע"י סלעים וצמחיה, פתח המערה מוסתר בשיח הגדול, ולכן זיהוי המקום כ"מערה" (להבדיל משיח), מחייב חיפוש מעמיק או ידיעה אודות קיומה (ראו לעיל).

24. מחדל חקירה - אי הפרכת גרסת הנאשם 1:

הסברו של הנאשם 1 לגילוי הט"א על לחצן תרסיס הצבע, הסבר שעלה כבר בחקירה ת/1 מיום 2.4.20, לא נבדק ע"י גורמי החקירה והשלמה בעניין זה לא נתבקשה ע"י התביעה.



כפי שצוין לעיל, בעת החיפוש בצימר מיום 18.3.20, נתפס טרקטורון, הנאשם הצהיר בחקירתו ת/1 כי הטרקטורון התפוס שייך לו וכי הוא מאשר בדיקת הטרקטורון לשם אימות גרסתו.

למרות שהטרקטורון היה בידי החוקרים, לא נערך כל ניסיון לגבש חוות דעת מומחה שיאמת או יפריך את גרסת הנאשם 1 לפיה עשה שימוש בתרסיס הצבע לשריטות ולמניעת חלודה ולא בוצעה השוואה בין הצבע שבתרסיס לבין הצבע על גבי הטרקטורון.

אי בדיקת טענת ההגנה שהעלה הנאשם, הנה מחדל חקירה אשר פועל לזכות הנאשם 1, ומותר בידי בית המשפט תרחיש חלופי, תמים, לראיה הפורנזית, אשר לא נסתר.

גרסת הנאשם 2:

25. הנאשם 2 מסר 5 הודעות במשטרה ביום 18.3.20 (ת/8), 22.3.20 (ת/7), 24.3.20 (ת/6), 29.3.20 (ת/5), 31.3.20 (הודעה + דיסק ותמליל סומנו ת/4), בהן הכחיש את עבירת הנשק. גרסה סותרת מסר במסגרת תיק המעצר, בה הודה (ת/99). בהמשך מסר עדות בתיק העיקרי ביום 7.12.20 בה שב והכחיש את המיוחס לו.

א. גרסת הנאשם 2 בחקירותיו במשטרה:

בהודעתו מיום 18.3.20 (ת/8) ובחקירתו מיום 22.3.20 (ת/7), שמר הנאשם 2 על זכות השתיקה ולא השיב לשאלות.

בהודעתו מיום 24.3.20 (ת/6), טען הנאשם 2: "לא יודע על מה אתם מדברים ואני לא קשור לכל העניין הזה" ובהמשך שמר על זכות השתיקה.

בחקירה מיום 29.3.20 (ת/5) הוסיף ושמר על זכות השתיקה.

בהודעה מיום 31.3.20 (ת/4) טען: "אני לא קשור לכל הדברים שמדברים עליהם ואני עצור סתם ושומר על זכות השתיקה".

כשנשאל לגבי טביעות אצבעו על ניילון שעטף את הכדורים, השיב (ת/4 ש' 148-152):

"אני משתמש הרבה בניילון כאשר עושים על האש בצימר וכאשר מנקים את הכסאות והשולחנות וכשמסיימים זורקים בחוץ ועכשיו תבדוק ניילון בחוץ לצימר תמצא ניילון עם טביעות אצבע שלי. ולא יודע אם מישהו לקח את הניילון הזה אחרי שזורק אותו".

כדי לשקף דבריו במלואם, אצטט גם מן התמליל של אותה העדות מיום 31.3.20. כשעומת עם טביעות האצבע על



האמל"ח בארגז, השיב: "אני לא קשור לעניין הזה" (עמ' 12, 14). בתמליל עמ' 15 ש' 40-4, כשעומת עם טביעות אצבעו על ניילון נצמד שעטף כדורים, השיב:

"ניילון אני הרבה משתמש בניילון למטה היכן שצימר...כאשר **אנו עושים על האש על השולחן אני שם ניילון**...כי האזור שם היכן שהצימר...כאשר **אנו עושים על האש למנגל לשולחן ל**...כאשר **אנו מנקים אחרינו את הצימר כיסאות שולחנות דברים כאלה**...זהו רק כאשר **אני מסיים אני מפרק אותם וזורק אותם החוצה** זאת אומרת...גם שקיות ניילון תמצא את טביעות האצבע שלי עליהם...**תחזור עכשיו תבדוק שוב פעם תמצא ניילון אשר זרוק בחוץ** תמצא אולי טביעות האצבעות שלי עליהם. יש הרבה אנשים אשר יהיו למטה ביער באים לא יודע מה...אם **מישהו לקח את הניילון הזה אחריי אחרי שאני זרקתי אותו**".

כשנשאל עם מי הוא עושה על האש ועם מי הוא מנקה, באיזה ניילון הוא משתמש, מתי פעם אחרונה קנה, ניקה או עשה על האש, כל כמה זמן ניקה או עשה על האש בצימר, האם על השקיות יש כיתוב, איך מנקים צימר עם ניילון והאם מישהו ראה אותו אי פעם זורק ניילון בחוץ, שמר הנאשם 2 על זכות השתיקה.

ב. הודאת הנאשם 2 במסגרת מ"ת 8506-04-20 - פרוטוקול מיום 7.4.20 (ת/99):

בבית המשפט, בדיון מיום 7.4.20 בבקשה למעצרו עד לתום ההליכים, חזר בו הנאשם 2 מגרסתו במשטרה והודה בעבירת הנשק, תוך אמרה כי הנאשמים 1 ו-3 חפים מפשע:

"**המשיב 2 חילף (לבקשתו, בשפה הערבית בתרגום על ידי עו"ד אבו אחמד):** הבנתי שהוגש כתב אישום נגד הבחורים שנמצאים איתי, **האחרים לא קשורים**. אני רוצה לתת עדות נוספת וביקשתי אלף פעמים ולא לקחו ממני. לא אמרתי זאת מלפני כן כי לא נתנו לי אף פעם לדבר איתך, (פונה לעו"ד אבו אחמד) וכשהייתי איתך היו כולם בחדר ולא הצלחתי לדבר מול כולם. **אני מבקש לתת עוד עדות, החברה שאיתי אינם קשורים**".

ג. הודאת הנאשם 2 במסגרת מ"ת 8506-04-20 - פרוטוקול מיום 16.4.20 (ת/99):

בדיון המעצר מיום 16.4.20 שב הנאשם 2 והודה בפני בית המשפט בעבירת הנשק, תוך אמרה כי הנאשמים 1 ו-3 חפים מפשע:

"**המשיב 2:** לבחורים האלה אין שום קשר, הם לא יודעים שום דבר לגבי התחמושת. **את התחמושת מצאתי ביער, כל הדברים של האריזות לקחתי ושמתי בתוך התיק ושמתי את כולם במערה**. אני רציתי לדבר מלכתחילה וביקשתי לדבר עם העורך דין כדי שאבהיר לו את כל העניין ולא נתנו לי לראות ולדבר עם עורך הדין. ביקשתי להיחקר בשנית. בית המשפט שואל אם משיב 2 יש לו עוד מה להגיד, משיב 2 אומר: **המצפון שלי הורג אותי ולבחורים האלה אין שום קשר לעניין**. **לגבי הדברים האחרים, לקחתי דברים מהצימר והשתמשתי בהם**".



ד. עדות הנאשם 2 בבית המשפט (בתיק העיקרי) מיום 7.12.20:

בעדותו בתיק זה, חזר בו הנאשם 2 מן ההודאה שמסר בתיק המעצר, וחזר לגרסה המכחישה.

הנאשם 2 סיפר כי יש לו קשר משפחתי עם הבעלים של הצימר - מוסטפא וסאלח טבאש וכי הוא מכיר את הנאשמים 1 ו-3 שהנם "חברים. מטיילים". כשנשאל אם היו לפני המעצר בקשר טלפוני, השיב: "לפעמים".

הנאשם 2 אישר שנעצר בתוך הצימר ביום 18.3.20, יום החיפוש. כשנשאל מה הקשר שלו לצימר, השיב: "הצימר של המשפחה שלנו ואנחנו כל הזמן שם". הנאשם 2 הסביר כי הוא מכיר טוב את שטח הצימר ומגיע למקום "כמעט כל יום".

כשנשאל על המערה, השיב שאינו מכיר. לדבריו, אינו קשור לעבירה.

כשנשאל איך טביעת אצבע שלו הגיעה לניילון נצמד שעטף מחסנית שהיתה בתוך תיק שהיה טמון מתחת לאדמה, השיב: "אני כל הזמן יורד לצימר מנקה את הצימר, משתמש בניילון לאוכל, לכל מיני דברים ואח"כ זורק". כשעומת עם הקושי לעשות שימוש חוזר בניילון נצמד, השיב: "לא יודע. אני זורק" ושלל את הטענה כי השתמש בניילון לעטוף מחסניות.

ה. כשנשאל מדוע הודה בבית המשפט במסגרת תיק המעצר ת/99, השיב הנאשם 2, בחקירה ראשית, לבא כוחו:

"ש. אתה ביקשת ממני לענות בשמך שאתה מודה בכל עובדות כתב האישום.
ת. אני אמרתי את זה סתם כי בחקירות אמרו לי תודה ותלך הביתה.
ש. אז למה אמרת את זה בפני בית המשפט.
ת. אמרו לי תודה ותלך הביתה".

יצוין כי מנוסח שאלת הסנגור המלומד, ברור שלא רק בפני השופטת בתיק המעצר, אלא גם בפני הסנגור, טרם אותו הדיון, הודה הנאשם 2 בעובדות כתב האישום.

בחקירה נגדית השיב הנאשם 2, באותה סוגיה, לב"כ המאשימה:

"ש. אתה מודה כאן ששיקרת פעמיים בדיון בבית משפט בפני שופט.
ת. אמרתי את זה סתם, אמרו לי תגיד את זה ותלך הביתה".

26. התרשמתי מאי מהימנות גרסת הנאשם 2 בדבר הבטחת "הודאה תמורת שחרור", ממספר סיבות:



ראשית, בחקירה הנגדית נשאל הנאשם 2 אודות החוקר שאמר לו זאת, אך לא ידע למסור שמות או פרט מזהה אחר:

"ת. אני סתם אמרתי את זה, כי אמרו לי שאם תגיד שאתה מודה אתה תלך

הביתה.

ש. מי אמר לך

ת. חוקרים

ש. מי.

ת. לא זוכר."

העובדה שהנאשם 2 לא ידע לנקוב בשמו או בסימנים מזהים אחרים של החוקר אשר הבטיח שחרור תמורת גרסה, מפחיתה מאמינות הנטען ואינה מאפשרת בדיקת הטענה הכבושה לשם אישושה או הפרכתה והיא נטענת בעלמא.

שנית, מבחינת התזמון, טענת הנאשם 2 בדבר הבטחה לשחרור תמורת הודאה אינה מתיישבת עם ההגיון והשכל הישר. לאורך כל חקירותיו, חמש במספר, היה הנאשם 2 במחיצת חוקרי משטרה, שלכאורה לחצו עליו להודות על מנת שישחררוהו, אך לא "נכנע" ולא מסר הודאה. אין כל הגיון בטענה שבשל הבטחת השוטרים (שפרטיהם אינו יודע), דווקא בשלב בו נותק לחלוטין מאותם שוטרים, שכן הסתיימה החקירה והוגש כתב אישום, דווקא אז הודה בפני שופטת שמעולם לא הבטיחה לו דבר.

סיבה שלישית: טענת הנאשם 2 בדבר הבטחה של שחרור תמורת הודאה, הנה גרסה כבושה, אשר נשמעה לראשונה בעדותו בתיק העיקרי, ולכן ערכה הראייתית מזערית, בהעדר הסבר סביר לכבישתה.

סיבה רביעית: הנאשם 2 לא מסר הודאה לאקונית, אלא הוסיף את הנאשמים 1 ו-3 לגרסתו, כשהוא טוען ליסורי מצפון. אין ספק שהניסיון להוציא את הנאשמים 1 ו-3 מהתמונה, נעשה מרצונו החופשי של הנאשם 2 ולא הוכתבה ע"י חוקר שזהותו לא ידועה.

27. **גרסתו ההפכפכה של הנאשם 2,** אשר מסר גרסאות סותרות בפני חוקריו ובתיק המעצר, מצביעה על כך שהנאשם 2 אינו נרתע ממסירת עדות שקר.

28. **בין גרסאותיו המשתנות של הנאשם 2, מעדיפה אני את הגרסה בה הודה בעבירת הנשק בתיק המעצר ממספר סיבות:**

ראשית, משום שאין אדם משים עצמו רשע. משדחיתי את הטענה בדבר לחץ חוקריו, נותר רצונו הכן של הנאשם להתוודות על מעשיו.

שנית, הנאשם לקח אחריות על מעשיו כשלצדו סנגורו, עו"ד מוסטפא אבו אחמד, עמו שוחח טרם הדיון וגם בפניו בארבע עיניים מסר דברים דומים (ראו לעיל ציטוט).



בנוסף, אמרת הנאשם בתיק המעצר מפורטת, נמסרה בפני שופטת בתיק המעצר בשני מועדים שונים (ת/99), תוך תיאור תחושותיו ומניעיו לשינוי הגרסה, ומעיון בתוכן ההודאה, הדין לא רק בו אלא גם בנאשמים האחרים, מתחזקת התרשמותי כי מסר דברים אלו מרצונו החופשי, לאחר שהפעיל שיקול דעת עצמאי.

29. בעדותו בתיק זה הביע הנאשם 2 טרזניה על כך **שהשטרים לא חקרו אותו**, בפעם השישית, לאחר כתב אישום, לפי דרישתו בדיון בתיק המעצר (ת/99).

טרזניה זו עלתה באותה נשימה בה טען כי אין לו קשר לעבירות הנשק המיוחסות לו. הציפיה של שומע העדות בתיק העיקרי, בה **כפר**, הנה למצוא בת/99 עתירה להחקר שוב לשם חיזוק טענת **החפות**. בפועל, המצב הפוך. לפי ת/99, פרוטוקול תיק המעצר עד לתום ההליכים, פרוטוקול מיום 7.4.20 ופרוטוקול מיום 16.4.20, הנאשם 2 ביקש להיחקר, בפעם השישית, כדי **להודות** שביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

יוצא כי טרזנית הנאשם עתה, הנה שהשטרים סרבו לאפשר לו למסור הודעה שישית, שאמורה היתה להיות כוזבת לפי גרסתו הנוכחית. הניסיון המניפולטיבי להציג התנהגות פתלתלה זו כמחדל משטרי, מתיישבת עם התרשמותי מאי אמינות הנאשם 2 ומהפככות גרסתו.

30. בדו"ח מסכם חקירת מז"פ ת/39 תצלומים 4, 5 ו-6 נראית התחמושת שאותרה בארגז, ובכלל זה קופסאות הכדורים העטופות בניילון נצמד. ניתן לראות את צורת העטיפה המוקפדת, בעיקר של קופסה שסומנה 7 בתמונה 6 (ועל העטיפה ממצאי דנ"א של הנאשם 3), **אופן עטיפה שאינו מתיישב עם גרסה בדבר שימוש חוזר בניילון נצמד שנזרק החוצה לאחר שימוש**.

למעשה, לא ניתן הסבר כיצד נעשה שימוש חוזר בניילון נצמד שנזרק לאחר שימוש. ניילון נצמד תכונתו להתקפל עם השלכתו, באופן המקשה על שימוש חוזר, והתוצאה אינה מתאימה לעטיפה הקפדנית והישרה כעטיפת קופסה 7 שעליה שתי ט"א של הנאשם 2.

31. אין ראייה בדבר **מקור התחמושת והאביזרים** וכיצד הגיעו לידי הנאשם 2. הנאשם 2 טען בת/99 כי מצא את הנשק, אולם בנסיבות בהן מדובר בתחמושת ואביזרים בהיקף העצום ובמגוון בו עסקינן, כמו גם בשים לב למיקום החבוי של טביעות אצבעותיו של הנאשם 2 על עטיפת תחמושת בתוך ארגז שהוטמן בתוך הקרקע - לא אוכל לקבל גרסה כבושה, סתמית ובלתי מפורטת בדבר "מציאה", שעה שהראיות מצביעות על החזקה הכוללת שליטה בנשק.

32. בנתני דעתי להפכפכות גרסת הנאשם 2, לאי סבירותה ולכבישת הגרסה, התרשמתי כי עדות הנאשם 2 בבית המשפט בתיק זה הנה מגמתית, מניפולטיבית ובלתי אמינה.

33. **החזקת התפוסים או חלקם**: אותרו ממצאים פורנזיים רק על **חלק** מן התפוסים. נשאלת השאלה אם ניתן לייחס לנאשם 2 החזקת **מלוא** התחמושת והאביזרים שאותרו במערה.



בסוגיה זו בחנתי את **התיעוד המצולם מיום 18.3.20 ומיום 29.3.20** (ת/44-45, ת/67, ת/27, ת/11) והגעתי למסקנה כי טענה לפיה מי שהטמין בה תחמושת, אינו מודע לשאר התחמושת הקיימת במערה, הנה טענה בלתי סבירה, שאינה מתיישבת עם ההיגיון, עם ניסיון החיים והשכל הישר.

כפי שצוין, מהתיעוד המצולם עולה כי מערת הנשק הנה מערה קטנה יחסית, מוסווית לגמרי ע"י צמחיה, הפתח של המערה מוסווה אף הוא באמצעות צמחיה ונדרשת הזזת ענפים לשם הבנה שמדובר במערה ולשם כניסה למערה. בסוגיה זו ניתן לעיין גם **בת/81 ובעדות השוטר אורן וורו** מיום 15.9.20: "מי שיושב בבית לא יכול לראות אותו...פתח המערה מוסתר בשיח גדול".

בנוסף, קיים דמיון באופן הסלקת התחמושת והאביזרים ובאופן אריזתם. התחמושת ואביזרי הנשק מרוכזים במספר מוקדים במערה, כולם קרובים מרחק נגיעה זה מזה. בכל המוקדים, התפוסים מוסלקים בדרך של הטמנה מתחת לאדמה ואבנים ובכל מוקד מספר רב של כדורים. מבחינת אריזה, קיימים ריכוזי תחמושת ואביזרים בשק ומספר תיקים, במספר קופסאות גדולות ממתכת ועץ, בתוך קופסת העץ היו מספר קופסאות קטנות יותר, דומות זו לזו ועטופות בניילון נצמד בצורה דומה.

בנסיבות שתוארו, קיים קשר ברור בין מוקדי הטמנת התחמושת במערה הקטנה והנסתרת, **ולאחר עיין במסמכים, שמיעת עדים וצפייה בסרטונים, שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי כל התחמושת ואביזרי הנשק שאותרו במערה ייחודית זו, הוטמנו בה ע"י אותו אדם או ע"י אותה קבוצה שחברה יחד למטרה זו.**

34. התרסיס (ועליו ט"א של הנאשם 1) והכפפה (שעליה דנ"א של הנאשם 3) אותרו באותו תיק חום בתוך מערת התחמושת. עם זאת, מדובר בשני חפצים נידים, שמתאפשר נידום ממקום למקום ע"י הנאשמים ואחרים. החפצים הללו "תמימים", ככל שההגדרה נוגעת לשימוש השגרתי בהם.

לטענת הנאשמים 1 ו-3 הם עשו בתרסיס ובכפפה שימוש בצימר, בין השאר למפגשים וטיולים משותפים, כשאפשר שאחרים עשו באלו שימוש פלילי ללא ידיעתם.

טענת הנאשם 1 כי אחרים השתמשו בתרסיס שעליו טביעת אצבע יחידה של נאשם 1, לא נסתרה. הטענה כי אחרים עשו שימוש בכפפה שעליה דנ"א של הנאשם 3, לא נסתרה ואף מצאה חיזוק בחוות דעת מז"פ המצביעה על "תערובת פרופילים" כמו גם בכפפה נוספת שאותרה בשטח (נ/8).

בהקשר זה **שונה עניינו של הנאשם 2**, אשר מסר מספר גרסאות סותרות, שבשתיים מהן **הודה** בעבירת הנשק.

הנאשם 2 הוא היחיד מבין הנאשמים שהותיר **שתי טביעות אצבע, משתי ידיו**, על התפוסים.

אין כל הסבר כיצד נעשה שימוש חוזר בניילון נצמד שנזרק לאחר שימוש.

שתי טביעות האצבעות מצויות **על עטיפת** הניילון הנצמד, הכרוכה סביב **אחת מקופסאות התחמושת** שאותרו



במערה. הקשר ההדוק בין מיקום הט"א לבין התחמושת מצביע על הקשר בין עבירת הנשק לבין הנאשם 2. קופסת התחמושת שנעטפה כאמור, הוטמנה בארגז שהוטמן באדמת המערה. לצדה באותו ארגז קופסאות תחמושת עטופות באופן זהה, לצד תחמושת נוספת.

בגרסתו ההפכפכה של הנאשם 2 אין הסבר סביר לראיות הפורנזיות.

34. בהתחשב בראיות הנסיבתיות לחובת הנאשם 2, הכוללות מעצרו בצימר, לצד שתי טביעות אצבע (אגודל יד ימין ואגודל יד שמאל) על עטיפת קופסת התחמושת שנתפסה מוטמנת במערה, בהעדר הסבר סביר מטעם הנאשם 2 לממצאים הפורנזיים, לאור הודאתו בביצוע העבירות במסגרת הליך המעצר עד לתום ההליכים ונוכח התרשמותי מגרסאותיו המשתנות ומעדויות בפניי, **כל אלה מובילים למסקנה אחת ויחידה בדבר אשמת הנאשם 2 בביצוע עבירת הנשק נשוא כתב האישום.**

גרסת הנאשם 3:

35. **דוח מעצר** ת/87 ודו"ח הפעולה ת/86: הנאשם 3 נעצר ביום 1.4.20 בשעה 05:35 בחיפה. בעת מעצרו טען: **"אני חף מכל פשע לא יודע במה מדובר"**, וסירב לחתום על דו"ח המעצר.

גרסת הנאשם 3 בחקירותיו במשטרה:

הנאשם 3 מסר הודעות ביום 1.4.20 (ת/10) וביום 2.4.20 (ת/9), בהן כפר בעבירת הנשק.

בהודעתו מיום 1.4.20 (סומנה ת/10) הוצג לנאשם צילום הנשק והתחמושת, ועל כך השיב: "פעם ראשונה אני רואה אותו". כשנשאל אם נגע באמל"ח הזה, השיב: "בחיים לא במיליון ואחד אחוז" (ש' 108-94).

כשנשאל אם הוא מחזיק או החזיק נשק/תחמושת/חלקי נשק, השיב: "בחיים לא" וכשנשאל אם יודע ליצר נשק השיב בשלילה (ש' 126-121). כשנשאל אם בצימר בטבאש נגע בתחמושת או בנשק, השיב: "בחיים לא" (ש' 130-129). כשנשאל אם ראה בצימר בטבאש תחמושת או נשק, השיב: "לא בצימר ולא במקום אחר" (ש' 132-131).

כשנשאל אם יש לו מה להוסיף, מסר: "לא הייתי עד לזה שנתפס ודבר שני זה לא נתפס עליי ודבר שלישי אין לי קשר לזה...ואני בחיים לא יצרתי לא נשק ולא כלום...ואני לא מייצר נשקים ולא סמים ואין לי שום קשר לפשע זה או אחר...ואם אני רואה אדם עם תחמושת אני ישר מתקשר למשטרה" (ש' 143-134).

כשנשאל אם היה במערה ליד הצימר בטבאש אי פעם, השיב: **"אני שומר על זכות השתיקה"** (ש' 101-100).

בהודעתו מיום 2.4.20 (סומנה ת/9 וכוללת הודעה, הקלטה ותמלול), שמר על זכות השתיקה בשאלות של



הכרות עם אחרים ובשאלה אם היה בצימר של סאלח טבאש. עם זאת, הצהיר: "ולא עשיתי בחיים שלי שום דבר שקשור לנשק, אני מיוחד מהדברים האלה" (ת/ש' 9, 47-55, 65-68). כשנשאל **איך הגיעה כפפה עם הדנ"א שלו למערה, השיב: "לא יודע"** (ש' 151-152).

כשנשאל (עמ' 4 להודעה) אודות מציאת דנ"א שלו "באמל"ח", משיב הנאשם 3: "אין מצב כי אני **לא נגעתי בזה**, אבל אם בגדים או לא יודע מה או על כל דבר אחר שיכול לזוז ממקום למקום ולא בשליטתי ויש עליו דנ"א שלי אז לא קשור, גם אתה יכול לזרוק משהו ומישהו אחר ייקח אותה" (ש' 86-90).

כשמציגים לנאשם 3 את גילוי הדנ"א ח.ז. 1 **והבין שמיקומו על כפפה**, נתן הסבר חלופי מלא (הודעה ש' 93-107 ותמליל עמ' 13 ש' 39 ואילך):

"ואם זה על כפפה ומה שרשום בטופס אני במקום הזה שאתה אומר עליו שאתה מכנה אותו צימר, אני הולך לשם הרבה, ואני גם **כמעט כל יום אני שם, אנחנו יושבים חברים שם עושים על האש**, כל יום פותחים שולחן אני אישית מכין נרגילות לחברי שם **ולפעמים יוצאים טיולים ג'יפים וטרקטורונים וכפפות אני תמיד לובש שם, שאנחנו יוצאים לטיול**, לא רק כפפות, חרמונית כפפות וקסדה, **כפפות לא שלי מה שאני רואה שם אני לובש**, יש ציוד ליד הטרקטורונים ואנחנו לובשים לפעמים **לפעמים אנחנו לובשים אותם וזורקים אותם באותו מקום, מי שלוקח אחרי זה ומה עושים אני לא יודע, מה שבטוח שלאמל"ח אין לי קשר ואין מצב שיש לי נגיעה בזה**, אם אתה אומר שיש לי דנ"א בתוך התיק אני אומר לך איך הגיע לשם אני לא יודע, אני לא שמתי שום דבר שקשור אלי במקום שיש בו אמל"ח ולא התקרבותי לזה ולא ראיתי ואם הייתי רואה הייתי מתקשר למשטרה".

בשורה 120-121: "ש. חוץ מעניין הטרקטורונים היית משתמש בכפפות לעוד צרכים?

ת. לא, היה חורף והיינו מתלבשים והכל טוב **בגלל הקור**".

בשורה 128 הסביר שטרם יציאה לטיול שם כפפות: **"קודם כל הייתי לובש כפפות חד פעמי שלא יכנס מים לידיים ואחרי זה כפפות מעל זה העבות"**.

בש' 136-140 נשאל על המערה הנשק והכפפות: "המקום שאתה מדבר עליו אני לא יודע איפה הוא נמצא, האמל"ח בחיים לא ראיתי אותו ולא נגעתי בו ואם הייתי רואה אותו הייתי מתקשר למשטרה, **והתיק ואם זה כפפות יש לי הרבה שם**... ואני לפעמים הייתי ישן שם בצימר בא עם תיק".

ניתן לעיין גם בתמליל עמ' 15 ש' 4-5, 10-12, 14:

"לפעמים זורקים אותם לפעמים מישהו לוקח אותם. מה אני יודע מה כאילו איפה מי לובש אחרי... ואחרי שזורקים אותם גם באותו מקום שאנחנו לוקחים אותם לא זורקים אותם בכביש כאילו זורקים אותם באותו מקום מי לוקח אחרי זה... **ומה עושים עם זה מה אני יכול להגיד לך**".



כשמוצגת לנאשם 3 תמונה ח.ז. 2 - של התיק עם הכפפה שעליה הדנ"א שלו ושאר האמל"ח וחפצים, השיב (הודעה ש' 156-161):

"יש פה דברים שיכול להיות שאני משתמש בדברים כאלה כמו מברגים וסכיני מטבח, גבקה, אמל"ח לא ראיתי בחיים שלי לפני...אני לא קשור בחיים...והמערה שאתה אומר שנתפס בה האמל"ח לא יודע שהיא קיימת ולא הייתי ולא נכנסתי לשם ולא יודע למי זה שיין ואמרתי לך שיש ציוד שם בצימר שקשור אלי ולידו כי תמיד אנחנו מסתובבים שם ועושים על האש, אני תמיד מסתובב שם ונוגע בכל דבר שיכול להיות שם, אני אוכל שם וזורק" (ש' 141-150) וכן: "גם בצימר יושבים חברי ועושים על האש מעשנים נרגילה ויוצאים לטיולי שטח לפעמים אני הולך עם הילד שלי ויוצאים טיול שטח ולפעמים ישנים שם... אין לי שום קשר לאמל"ח הזה, הכפפה אולי אני לבשתי אותה לפני ומישהו לקח אותה והשתמש בה אחרי..."

עמ' 21 ש' 30-38 לתמליל: **"לאמל"ח אני לא קשור בחיים...והמערה שאתה אומר שנמצא בה אמל"ח אני בחיים לא ראיתי אותה ואני לא יודע שהיא קיימת...ואני לא יודע של מי זה שיין"**.

הנאשם 3 מצוין כי כפפות יכולות להימצא בתוך הצימר ולידו בשל שימוש תמידי (עמ' 22 ש' 1-12 לתמליל):

"יש לי ציוד שם שהוא קשור אלי כמו בגדים כפפות בתוך הצימר ולידו תמיד ישני אנחנו מסתובבים שם ואנחנו יושבים שם ועושים על האש וזה...אני אישית יושב שם... ויש לי אני אני נוגע בכיסאות בשולחנות בכל דבר שהוא יכול היות שם...אני אוכל שם וזורק".

כשנשאל איך הגיעה כפפה עם דנ"א שלו לתיק ובו אמל"ח שנמצא מתחת לאדמה בתוך מערה, השיב: "את זה אני לא יודע...אין לי שום קשר לזה" (עמ' 22 ש' 13-16 לתמליל).

הנאשם 3 הביע נכונות לעבור בדיקת פוליגרף ועימות עם מי שיכול לומר שהנשק של הנאשם 3 או בדיקת דנ"א מורחבת (תמליל עמ' 24 ש' 18-27).

37. גרסת הנאשם 3 בעדותו בבית המשפט מיום 7.12.20:

בעדותו כפר הנאשם 3 באישום והסביר כי הוא מכיר את מוסטפא וסאלח טבאש, את הנאשמים 1 ו-3 ואת זוהיר אח של הנאשם 1. כשנשאל מה הקשר שלו לצימר, השיב: **"הייתי מידי פעם הולך לשם עם חברים, יוצאים לטיולי שטח אני וחברים שלי מידי פעם. לא כל יום ולא לעיתים רחוקות. מתי שמזדמן, לפי העבודה, כל כמה ימים"**.

כשנשאל אם ידע אודות קיומה של המערה בה נתפס הנשק, השיב בשלילה.

הנאשם 3 נתן הסבר אפשרי להמצאות דנ"א שלו על כפפה חד פעמית שנתפסה בחיפוש בתיק חום עם תחמושת ואביזרי נשק:

"אני לובש כפפות כל יום, גם אתמול. כשאני מנקה ומסדר אני עם כפפות. אני לא נוגע בנשקים. אני לא שמתי את זה שם, בצימר מידי פעם אני הולך לשם, כשאנחנו יוצאים

עמוד 25



לטיולים אני שם כפפות חד פעמי ועוד כפפות בטיולי שטח, כי אנחנו יוצאים בחורף בגשם שלא ייכנס מים, את זה אני שם בשטח. חוץ מזה אנחנו גם עושים על האש וגם שם אני שם כפפות חד פעמיות. יש בתוך הצימר, תמיד היה בחוץ מקום מתקן של כפפות, אז אולי נגעתי באחת הכפפות ומישהו השתמש בזה, אני לא יודע, אני לא אחראי על מעשיהם של אחרים."

"ש. איך אתה מסביר את זה שדנ"א שלך נתפס במקום שפירטתי על הכפפה. ת. אני יכול לשער ולא לומר 100%. אם זה מבחוץ זה אולי כשלקחתי כפפה נגעתי באחת הכפפות ומישהו לקח את הכפפה שנגעתי בה ושם אותה במקום עם נשקים. הוא הגיע עד לשם בלי שאני ראיתי. אם זה בחלק הפנימי של הכפפה, יכול להיות שלבשתי ואז הורדתי, זרקתי ומישהו מצא את זה ושם את זה. בגלל זה יש תערובת, אולי מישהו לקח את זה והשתמש בזה לדברים שלא ראיתי."

"ש. מה צירוף המקרים המדהים שגם הכפפה עם הדנ"א שלך וגם הספרי" עם ט"א של סמיר בתוך תיק קבור באדמה.

ת. אנחנו נוגעים בדברים כמו סכין, צלחת, כפפות, ספריי, לעבודה בטרקטורון, כמו כיסא, אלה דברים שאנו נוגעים, אם יש מישהו שלקח את זה והשתמש בזה אחרי שהלכנו בדברים אחרים, אני לא ראיתי ולא שמעתי שמישהו עשה את זה. אין לנו קשר לזה, אנחנו אנשים בסדר."

"ש. גם בתמונה של המומחה, הכפפה היא בצבע סגול, הכפפה שנתפסה בתוך התיק עם ט.א. של סמיר שהיה קבוע בתוך האדמה היא בצבע לבן.
ת. למה יש סוג אחד של כפפות?"

38. טענת ההגנה של הנאשם 3, כפי שנמסרה במשטרה ובבית המשפט, לא נסתרה. הנאשם 3 מסר בכל אמרתיו גרסה דומה ביחס לכפפה, לפיה יתכן שעשה בה שימוש בעת טיול עם חברים או בעת בילוי בצימר, ולאחריו נעשה בה שימוש ע"י אחר למטרה פלילית שלא בידיעת הנאשם 3.

39. טענת ההגנה של הנאשם 3 מצאה חיזוק בחוות דעת מומחה רפ"ק לירון ספיר, מטעם המז"פ, מעבדת דנ"א וביולוגיה (ת/71, ת/72, ת/73). לפי חוות הדעת על כפפת הלטקס, נמצאה התאמה לפרופיל הדנ"א של הנאשם 3 באומדן של אחד ליותר ממיליארד פרטים, אולם "התקבל פרופיל DNA שמקורו ביותר מפרט אחד (תערובת פרופילים)".

במרבית האתרים שנבדקו על הכפפה נמצא פרופיל בולט, בר השוואה, של הנאשם 3, ותערובת הפרופילים האחרים הנה חלשה "ברמה שארייתית שאינה מאפשרת בדיקת DNA השוואתית".

כעולה מן האמור, אנשים נוספים, פרט לנאשם 3, אחזו בכפפה זו.

משכך, לא ניתן לשלול טענת הנאשם 3 כי עשה שימוש תמים בכפפה ואדם אחר השתמש אחריו בחפץ נייד זה למטרה פלילית תוך הזזתו למערה.

40. מחדל חקירה - אי בחינת טענת ההגנה של הנאשם 3:

לפי ת/66 ות/67, בתאריך 29.3.20 השוטר בוטרוס רושרוש ערך ביקור במקום.



במסגרת מזכר ת/69, אותו רשם השוטרי בוטרוס רושרוש ביום 2.4.20, נטען כי בעת שביקר במקום וביצע מדידות, "לא ראה שום כפפה במקום בכלל". התובע טען כי בכך יש בכדי לסתור גרסת הנאשם 3 בדבר שימוש חוזר בכפפה, אותה זרק. אינני תמימת דעים עם מסקנת ב"כ המאשימה.

הביקור במקום מיום 29.3.20 לא נועד לאיתור כפפות. מטרת הביקור, כפי שנאמרה מפורשות בסרטון ת/67, היתה לשקף את המרחק הקצר בין הצימר לבין המערה ואת שדה הראיה הפתוח ביניהם, כשכתי מגורים אחרים מצויים במרחק ניכר.

מעבר לכך, **טענת הנאשם 3 בדבר "כפפות זרוקות" נטענה על ידו רק לאחר הביקור**, בחקירתו מיום 2.4.20, כך שאין לראות בביקור במקום מיום 29.3.20 משום פעילות יעודית לאיתור כפפות זרוקות או פעילות לבחינת גרסת הנאשם 3 שנמסרה לאחר אותו ביקור.

באותו ביקור מיום 29.3.20, השוטרי בוטרוס רושרוש ספר 62 צעדים בין הצימר לבין מערת התחמושת, אליה הוביל אותו השוטרי שוקי פיל. בת/67 נצפים השוטרים צועדים **במהירות ישירות לעבר המערה**, כשהשוטרי בוטרוס עסוק בספירת צעדים. אף אחד מהשוטרים **לא הזיז חפצים או סלעים** ולא בחן את השטח בחיפוש אחר כפפות שנזרקו במקום כשבוועיים קודם לכן.

המסלול בו צעדו אינו שביל/ציר התנועה של הטרקטורונים אשר נצפו באזור במצלמות האבטחה, אלא ירידה "לשטח" בלתי סלול, שאין בו שביל מסודר. מדובר בהליכה רגלית בין צמחיה וסלעים, מחוץ לשטח הצימר ומחוץ לשבילי נסיעת הטרקטורונים.

בנוסף, אף אחד מהשוטרים **לא נכנס לתוך הצימר** לשם איתור כפפות והמתחם החיצוני של הצימר לא נבחן לעומק לאיתור כפפות. ביום 29.3.20, השוטרים חוצים במהירות את כל החפצים הרבים הזרוקים בשטח החיצוני של הצימר כשפניהם לעבר המערה בלבד. הם לא בוחנים מהות החפצים בשטח הצימר ובסביבתו.

כעולה מסרטונים שנערכו ביום 18.3.20 וביום 29.3.20, קיים אי סדר בצימר ובסביבתו מאז החיפוש, חפצים רבים זרוקים במקום ומתחת להם מבצבים חפצים נוספים. בביקור מיום 29.3.20 חלפו השוטרים על פני ההריסות, ושום חפץ לא הורם לא הוזז ולא נבדק, כך שלא ניתן לדעת האם בכפפות עסקין.

נטען ע"י המאשימה כי הנאשם 3 טען לכפפות זרוקות בשטח ולא בתוך הצימר, אולם טענה זו לא נכונה. מתמליל חקירתו של הנאשם 3 (ת/9) מיום 2.4.20 עמ' 22 ש' 1-12, עולה כי לא רק שהבהיר שהכפפות נזרקות **"בתוך הצימר ולידו"**, הנאשם 3 אף הסביר כי יש מי שמנקה לאחר מכן: "זורקים הכל... אחד מנקה" (ש' 108-135). גם הנאשם 2 בחקירתו מיום 31.3.20 (ת/4) עמ' 15 מוסר: "כאשר אנו מנקים אחרינו את הצימר...". **מכאן שכפפות רבות לא ניתן לאתר עקב ניקיון, ונדרש חיפוש מעמיק ויעודי לאיתור כפפות, חיפוש שלא בוצע!**



בנסיבות המתוארות, הנני קובעת כי **לא נערך חיפוש ממשי אחר כפפות**, ולכן אין בביקור במקום מיום 29.3.20 משום ראיה בעלת משקל להעדר כפפות זרוקות באזור הצימר כטענת הנאשם 3.

אי עריכת חיפוש ייעודי אחר כפפות זרוקות במסלול נהיגת הטרקטורונים, בתוך הצימר וסביבו, **מהוה מחדל חקירה**. נוכח המחדל, יש לצאת מנקודת הנחה כי לו נערך חיפוש אחר כפפות, לו הורמו קרשים וחפצים גדולים, הזרוקים בחצר ובתוך הצימר, ניתן היה למצוא כפפות חד פעמיות מוטלות בזירה.

41. חיזוק לגרסת הנאשם 3 - 1/נ איתור כפפה ונ/8 עדות מומחה ההגנה, רפ"ק (בדימוס) עופר אוסטה:

מומחה ההגנה העיד בישיבת יום 7.12.20 ובאמצעותו הוגשה חוות דעת מומחה, אותה ערך, אשר סומנה נ/8. העד עובד בחברת סרדל שטרית, כיועץ בכיר, וניסיונו התעסוקתי כולל תפקידים בכירים ומגוונים בחקירות, מודיעין וזיהוי פלילי, במשטרת ישראל.

בפני העד הוצגה כפפה שאיתרו הסניגורים בעת ביקורם במקום (נ/1), ונתבקשה השוואתה לחפץ כחול שנצפה בסרטון הביקור במקום מיום 29.3.20 שערך העד בוטרוס רושרוש (ת/67).

בסעיף 9 לחוות הדעת נרשם כי "בתאריך 29.03.2020, בעת הסרטת סרטון שבו מקליט ומדבר ברקע החוקר מר בוטרוס רושרוש, נראה הבלש שוקי פיל עומד בתוואי השטח כאשר למרגלות רגליו מונחת על גבי הקרקע כפפת לטקס כחולה".

המומחה, מר אוסטה, צירף לחוות דעתו תקריב של תמונת החפץ הנחשד כ"כפפת הלטקס הכחולה", חפץ הנראה בסרטון של החוקר בוטרוס, ליד רגלו של החוקר פיל.

מסקנתו מכך היתה: "בסבירות גבוהה ביותר מדובר בכפפת לטקס בצבע כחול".

המומחה, מר אוסטה, יצא לביקור במקום ביום 24.8.20. באזור בו נצפתה בסרטון, נמצאה "כפפת לטקס יבשה בצבע כחול". היובש נובע מפגעי מזג האוויר. המומחה ערך השוואה לפי תוואי השטח, מרחקים ומאפייני הכפפה, ומצא ש"מדובר בסבירות גבוהה כי אכן מדובר באותה כפפה" שנראתה לרגליו של השוטר פיל בסרטון שערך השוטר רושרוש בוטרוס ביום 29.3.20.

השוטר בוטרוס לא הבחין בכפפה הנראית בסרטון אותו צילם, ככל הנראה משום שלא היה זה יעוד ביקורו באותו מועד ותשומת לבו היתה נתונה אך ורק לסוגיית המרחק וספירת צעדים.

בעדותו בבית המשפט מיום 7.12.20 מסכם המומחה: **"לכדתי תמונות מסרטון המשטרה בהם נצפית הכפפה בשטח, כשהשוטר אומר שאין כפפות. זה פשוט היה מתחת לרגל שלו"**.



חשוב לציין כי המומחה ביקר במקום מספר חודשים לאחר המעצר, לא ברור אם מאן דהוא גר בצימר כל אותה תקופה וכפי שרואים בתמונות נערך שיפוץ במקום ונבנתה גדר, לכן העובדה שהמומחה לא ראה כפפות נוספות במקום, לבד מזו הכחולה, אינה מהווה אינדיקציה למצב השטח בעת המעצר.

מציאת כפפה בשטח הסמוך לצימר מחזקת טענת הנאשם 3 כי נעשה שימוש בכפפות חד פעמיות בצימר וסביבתו.

42. אין מדובר באותו **צבע כפפות** - הכפפה בתיק החום הנה לבנה והכפפה בנ/8 כחולה. **טענה זו אינה מאיינת גרסת הנאשם 3**, שטען לשימוש בכפפות חד פעמיות, אשר נזרקו בצימר ולידו. הנאשם 3 לא טען כי נעשה שימוש בחבילה ספציפית או בצבע אחיד בכל שימוש ואף לא נשאל על סוגית סוג וצבע הכפפות בהן השתמש, כך שהאפשרות שהשתמש מדי יום בכפפה חד פעמית בצבע אחר קיימת. בנסיבות, הכפפה שאותרה בנ/1 ונבחנה בנ/8, מחזקת את גרסת הנאשם 3.

43. **גרסת הנאשם 2 בתיק המעצר (ת/99) לפיה הנאשמים 1 ו-3 אינם מעורבים בביצוע עבירה:**

אשקול את גרסת הנאשם 2, עת הודה בפני בית המשפט בתיק המעצר (ת/99) כי ביצע את עבירת הנשק, והסביר כי הנאשמים 1 ו-3 אינם מעורבים בדבר עבירה.

הנאשם 2 אמנם חזר בו מגרסה זו בעדותו בתיק הנוכחי, אך לא ניתן להתעלם מהצהרתו העיקשת של הנאשם 2 בפני בית משפט בתיק המעצר, כי הנאשמים 1 ו-3 לא היו מודעים לביצוע העבירה.

בתיק המעצר הסביר הנאשם 2 מדוע בחר להתייחס לאי מעורבות נאשמים 1 ו-3. בהתאם לדבריו מדובר בהחלטה עצמאית שלו לצאת להגנת נאשמים 1 ו-3 בשל יסורי מצפון.

עדות הנאשם 2 (ת/99) ביחס לנאשמים 1 ו-3 מחזקת גרסת הנאשמים 1 ו-3 כי אינם קשורים בביצוע עבירת הנשק.

44. **הטענה בדבר פגיעה בזכויות הנאשמים:**

ב"כ הנאשמים העלו שתי סוגיות עיקריות, בדבר פגיעה בזכויות הנאשמים, עליהן נחקרו סנ"צ ירון בן ישי (פרוטוקול 15.9.20 עמ' 34-37), רס"ר תימור מרעי (פרוטוקול 15.9.20 עמ' 38-42), רס"מ אורן יוררו (פרוטוקול 15.9.20 עמ' 42-45), השוטרים בטרנס רושורש (פרוטוקול 28.7.20 עמ' 11-15), השוטרים פואד אבו זידאן (פרוטוקול 28.7.20 עמ' 8-11), השוטרים נימר סלאמה (פרוטוקול 28.7.20 עמ' 15-18), השוטרים בילאל גדיר (פרוטוקול 28.7.20 עמ' 18-21) והשוטרים דוד אסרף (פרוטוקול 28.7.20 עמ' 21-33).



א. זכות ההיוועצות:

למשמע טיעוני הצדדים ולאחר שהתרשמתי מעדויות התביעה וההגנה בעניין זה, הנני קובעת כי **קוימה זכות ההיוועצות, אך זאת במגבלות הנחיות שניתנו עקב מגפת הקורונה**, כאשר מובן שאין דין ייעוץ טלפוני במעמד חוקר, בגין אילוצי מגפת הקורונה, כדין ייעוץ פרונטאלי.

עם זאת, אין להתעלם מתחושת הנאשמים כי הייעוץ המשפטי שניתן להם אינו מספק ומן הטענה כי בגין מניעת ייעוץ משפטי הולם, שתקו בחקירה. **בנסיבות המיוחדות בהן נעשה שימוש בזכות השתיקה, לא אתן משקל ראייתי משמעותי לשתיקת הנאשמים בחקירה.**

ב. **אודות הטענה בדבר אופן עריכת החיפוש:** נטענה טענה כי החיפוש נערך בדרך קיצונית שהותירה הרס. עדי תביעה נשאלו על כך. נוכח יריעת המחלוקת והיות שהצימר אינו שייך למי מן הנאשמים, אינני סבורה כי ההליך הנוכחי הנו ההליך המתאים לדון בסוגיה זו.

סיכום:

45. בכתב האישום יוחסו לנאשמים עבירות של החזקת תחמושת, מחסניות וחלקי נשק וקשירת קשר לעוון.

46. בתאריך 18.3.20 נערך חיפוש על פי צו נ/5, בצימר של משפחת טבאש ובסביבתו, ואותרה תחמושת בהיקף עצום ואביזרים לנשק כמפורט בכתב האישום. כל אלה הוסלקו בתוך מערה אחת, המוסתרת ע"י צמחיה, וממוקמת במרחק לא רב מן הצימר, בשטח ציבורי פתוח.

47. אין מחלוקת כי התפוסים עונים להגדרת "נשק" על פי סעיף 144 לחוק העונשין.

48. בפרשה נעצרו הנאשמים, אך גם חשודים נוספים, אשר בסופו של יום לא הוגש נגדם כתב אישום.

49. ממחקרי התקשורת ומאמרות הנאשמים עולה כי קיים קשר טלפוני וקשר חברתי בין הנאשמים לבין עצמם ובינם לבין בעלי הצימר, שנגדם לא הוגש כתב אישום. יחד עם זאת, לא הוכח כי הקשר חורג מקשר חברתי גרידא, אשר לא הוכחש ע"י הנאשמים.

50. הנאשם 2 והטרקטורן של הנאשם 1 היו בצימר בעת החיפוש. הנאשמים 1 ו-3 לא ביקרו במקום אותה עת, אך אין חולק כי שלושת הנאשמים ואנשים נוספים (שנעצרו כחשודים בתיק זה) שהו בצימר בתדירות גבוהה.



51. ניסיונות המשטרה לתצפת ולבחון מצלמות אבטחה, לא הניבו ממצא מפליל.

52. בעניינו של הנאשם מספר 1 נסמכת התשתית הראייתית על טביעת אצבע יחידה של הנאשם 1, אשר אותרה על לחצן תרסיס צבע. מדובר בחפץ "תמים" באופיו ובמהותו, אשר שימוש הרגיל אינו קשור לעבירת נשק.

עם זאת, המיקום בו אותר התרסיס מעורר חשד לקשר בין הנשק לבין הנאשם 1, שכן התרסיס נמצא בתוך תיק חום, לצד תחמושת, מחסנית, ברזלים בצורת אקדח, מתפסים לנשק ארוך, התיק נמצא במערה שבה תחמושת נוספת.

הן בשלב החקירה והן בעדותו בבית המשפט הציג הנאשם 1 סיבה סבירה והגיונית להמצאות טביעת אצבע על לחצן התרסיס, והיא שימוש בו לשריטות ולחלודה בטרקטורון לאחר טיולי שטח. סיבה זו מצאה חיזוק בעובדה שטרקטורון השייך לנאשם 1 היה ליד הצימר בעת החיפוש.

הגם שהנאשם 1 העלה טענה זו הן בחקירה במשטרה והן בבית המשפט, ולמרות שהטרקטורון של הנאשם 1 היה זמין לבדיקה וברשות המשטרה, לא ראו גורמי החקירה והתביעה לבחון אם קיימת עדות לתרסיס צבע על הטרקטורון של הנאשם 1 התפוס ברשותם ואת התאמת התרסיס לשימוש מעל חלודה ולהסתרת שריטות. בכך הותירו את גרסת הנאשם 1 ללא ראיה סותרת.

53. בעניינו של הנאשם מספר 3 מבוסס האישום על ממצא דנ"א בכפפת לטקס חד פעמית לבנה, שאותרה בתוך תיק חום המכיל גם תחמושת ואביזרי נשק, אותו תיק בו היה התרסיס הנ"ל.

כמו תרסיס הצבע, גם כפפת לטקס חד פעמית הנה חפץ נייד, שניתן להעבירו ממקום למקום, ואין לנאשם 3 שליטה על הנעשה בה מרגע שהשליכה ארצה לאחר שימוש. מדובר בחפץ "תמים" שהשימוש הטבעי בו אינו לביצוע עבירת נשק.

מיקום כפפת הלטקס בין תחמושת ואביזרי נשק, בתיק המוסלק במערה, היא הנסיבה המעוררת חשד למעורבות הנאשם 3 בביצוע עבירת נשק בהנתן ממצאי הדנ"א.

הנאשם 3 הציג סיבה סבירה והגיונית להימצאות פרופיל הדנ"א שלו על הכפפה, סיבה הנעוצה בעשיית "על האש" ובשימוש בכפפות חד פעמיות לטיולי שטח מתחת לכפפה עבה למניעת חדירת מים וקור. ביחס לאופן הגעת הכפפה למערה, טען כי מדובר בחפץ נייד ולא ניח, אשר ניתן לשימוש חוזר בידי אחרים והם שהעבירו את הכפפה מהמקום בו השליכה למקום בו נתפסה.

טענת הנאשם 3, אשר נמסרה הן בחקירה במשטרה והן בעדותו בבית המשפט, לא נסתרה.



לגרסת הנאשם 3 נמצא חיזוק בממצאי מעבדת הדנ"א, לפיהם קיימת "תערובת פרופילים" על הכפפה. כלומר: אף שקיים ממצא בולט ודומיננטי של הנאשם 3, הרי שאין הוא האדם היחיד שהיה ליד כפפה זו ואין לשלול אפשרות שהמחזיק בנשק נטל כפפה זו ועשה בה שימוש למטרה פלילית, לאחר שימוש תמים של הנאשם 3.

חיזוק נוסף לגרסת הנאשם 3, לפיה נהוג לזרוק בצימר ובסביבתו כפפות לטקס, עולה מ/1 וחוות דעת מומחה ההגנה נ/8, לפיהם אותרה בסרטון ה"חיפוש" מיום 29.3.20 כפפת לטקס כחולה בשטח הסמוך לצימר. הכפפה נראתה לרגלי אחד השוטרים, שלא הבחין בה, ומכאן שאין להוציא מכלל אפשרות כי לא הבחין בכפפות נוספות בשטח. הנאשם 3 הבהיר בהודעותיו במשטרה כי אף שמשליכים את הכפפות יש מי שמנקה אחריהם. בנסיבות, אין לצפות לשטח שכולו זרוע בכפפות לטקס ונדרש חיפוש מעמיק יותר. חיפוש מעמיק לא בוצע והדבר מהווה מחדל חקירתי המותיר את עדות הנאשם 3 ללא ראייה סותרת.

הביקור במקום לא נועד לחיפוש כפפות, טענת הכפפות עלתה רק ביום 2.4.20 ואילו הביקור בוצע ביום 29.3.20. בנוסף, שוכנעתי כי השוטר בוטרוס והשוטר פיל צועדים מהצימר למערה בלי להזיז להרים ולבחון את החפצים הנערכים זה על זה בצימר ובסביבתו או בציר נסיעת הטרקטורונים. הצעידה ישירות למערה נועדה לספירת צעדים ולכן היתה מהירה ללא עצירות וכזו שאינה תואמת חיפוש בתנאי שטח אחר כפפה.

54. הנאשם מספר 2, במסגרת תיק המעצר ת/99, הודה כי הוא האחראי לביצוע העבירה, בעוד הנאשמים 1 ו-3 חפים מפשע. מששוכנעתי כי הנאשם 2 ביצע את עבירת הנשק המיוחסת לו וידע על התחמושת המוסלקת במערה, יש לאמרתו לפיה הנאשמים 1 ו-3 אינם מעורבים, משמעות ראייתית בכל הנוגע למעורבותם בפרשה. ראייה זו אינה ראייה מכריעה כשהיא לבדה, נוכח גרסאותיו המשתנות של הנאשם 2, אולם בהצטברה לתשתית הראייתית הרעועה בעניינם של הנאשמים 1 ו-3, יש בה כדי לחזק מסקנתי לפיה יש לזכות את הנאשמים 1 ו-3 בדיון, מחמת הספק.

55. הנאשם 2 הוא היחיד שהותיר **שתי טביעות אצבע**, משני אגודליו, על עטיפת ניילון נצמד שעוטפת את אחת מקופסאות התחמושת במערה. קיומן של שתי ט"א מרחיק אפשרות של החזקה אקראית. מיקום טביעות האצבע נוגע באופן ישיר לתחמושת שהוסלקה במערה, ובניגוד לתרסיס ולכפפה, ניילון נצמד **אינו "חפץ תמים"** שעה שהוא מוצמד לקופסת תחמושת.

הנאשם 2 לא הצליח לספק הסבר סביר לראיה מפלילה זו. הנאשם 2 טען כי הוא עושה שימוש בניילון נצמד בצימר כשעושים על האש ולניקיון.

הנאשם 2 מסר **אמרות סותרות**. הפכפכות עדות הנאשם 2, הותירה רושם מגמתי ובלתי אמין.

במשטרה הכחיש תחילה את המיוחס לו, בשלב המעצר, בשתיים מאמרותיו (ת/99), **הודה במיוחס לו** בכתב האישום וציין כי הנאשמים 1 ו-3 חפים מפשע, ובעדות בתיק העיקרי שב וכפר.



טענתו הנוכחית כי מסר הודאת שווא, הנה גרסה כבושה, שערכה הראייתית מזערית. הנאשם 2 הפכפך אולם אעדיף את אמרותיו בת/99 שכן "אין אדם משים עצמו רשע".

אינני מקבלת את **טענת השימוש החוזר** בניילון נצמד, לאחר שנזרק בסיום שימוש. ניילון נצמד תכונתו להתקפל עם השלכתו, ספק אם ניתן לעשות בו שימוש חוזר ולא שוכנעתי כי לאחר זריקתו תתאפשר באמצעותו עטיפה קפדנית וישרה, נקיה משיירי אוכל, כעטיפת קופסה 7.

גרסתו ההפכפכה של הנאשם 2, שבשלב מסוים אף מודה בביצוע העבירות, בשילוב עם הממצאים הפורנזיים, שאין בצדם הסבר סביר, המתיישב עם ההיגיון וניסיון החיים, מובילים יחדיו למסקנה אחת ויחידה בדבר אשמתו של הנאשם 2.

56. ממארג הראיות עולה כי בדרך דומה נעטפו קופסאות תחמושת נוספות במערה, וכי באותה מערה קטנה, החבויה בתוך שיח, הוטמנו כל התחמושת והאביזרים נשוא האישום במרחק אפסי זה מזה. הדבר מוביל למסקנה לפיה הנאשם 2 החזיק בכל התחמושת המוסתרת במערה, לבדו או עם אחרים.

57. הנה כי כן, מארג הראיות נסמך על ראיות נסיבתיות.
בעניינם של הנאשמים 1 ו-3 התשתית הראייתית מותירה ספק סביר בדבר אשמתם, אך מארג הראיות מוביל למסקנה אחת ויחידה בדבר אשמת הנאשם 2 בביצוע עבירת החזקת נשק כמתואר בכתב האישום.

58. נוכח האמור, הנני מזכה הנאשמים 1 ו-3, מחמת הספק, מביצוע העבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

הנני מרשיעה את הנאשם 2 בביצוע עבירה של החזקת תחמושת ואביזרים בהתאם לסעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין. במקביל, הנני מזכה את הנאשם 2, מחמת הספק, מביצוע עבירה של קשירת קשר לעוון.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשפ"א, 27 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.